

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

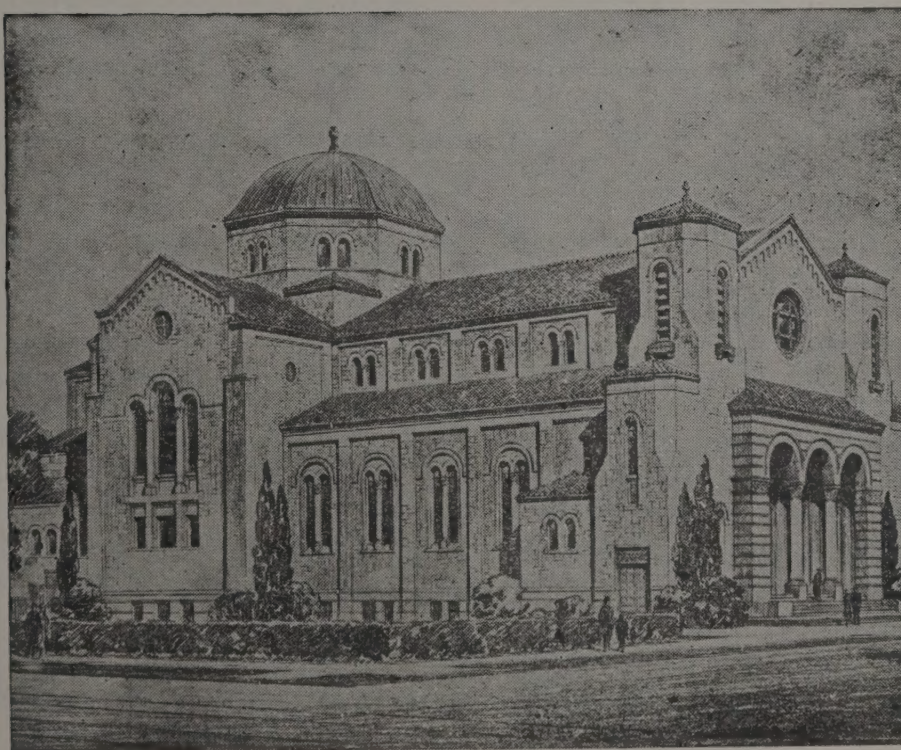
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

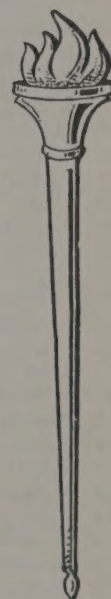
THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ
Γ' ΜΟΣ

ΑΡΙΘΜ
68

Η ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
«ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ».

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ-ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

weekly by the Greek Archdiocese

Publications Association

Publication Office:

240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Editorial and Advertising Offices:

Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Tel. Astoria 8-1653

early subscriptions.

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50

Ten Cents a Copy

Vol. III. No. 68. — October 10, 1937.

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Όνοματεπώνυμον νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς

Ἰουλ. 15	Νικόλαος Γ. Γιαννέλλης	Εἰρήνη Τσουτζουλή	Boston, Mass.	Αἰδ. Παρ. Παπαθεοφράστου
» 15	Γεώργιος Κ. Καρράς	Βασιλική Α. Τσουρή	Steubenville, Ohio	Αἰδ. Γεώργιος Σακελλαρίδης
» 15	Εὐάγγελος Σ. Δικέλας	Όλγα Κ. Γεραζούνη	Ambridge, Pa.	Ἀρχιμ. Δωρόθ. Νεαμονιτάκης
» 15	Δημήτριος Α. Κωστάλας	Μερόπη Δ. Σκοπελίτου	Philadelphia, Pa.	Ἀρχιμ. Ἀγάπιος Γουλάμης
» 15	Harry Riescek	Ἑλένη Διαμαντοπούλου	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Νικόλ. Τριανταφύλλου
» 15	Παναγ. Σ. Τσάλτας	Αἰκατερίνη Π. Σαλούτου	Milwaukee, Wis.	Ἀρχιμ. Βενιαμίν Κόλιας
» 16	Γεώργιος Ι. Χοντάλας	Μαρία Καραγιάννη	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Κωνσταντίνος Τσαπραλῆς
» 16	Στέφανος Γ. Σπάχος	Παρασκευή Κ. Ἐπισκόπου	Atlanta, Ga.	Αἰδ. Πάνος Κωνσταντινίδης
» 18	Ἡρακλῆς Ν. Κορωνάκης	Sophie Boyer	Philadelphia, Pa.	Ἀρχιμ. Ἀγάπιος Γουλάμης
» 19	Δημ. Σ. Πετρόγιαννης	Ἄννα Π. Πανταζοπούλου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Γαβρ. Μαθιόπουλος
» 19	Σταῦρος Γ. Αὐγουστάκης	Margaret Brozean	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 19	Παναγιώτης Ματζοράνης	Μαρία Γ. Ξεζώνη	Allbridge, Pa.	Ἀρχιμ. Δωρόθεος Νεαμονιτάκης
» 22	Beach Terry	Ἑλένη Α. Μανιατάκη	New York City	Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
» 22	Νικόλαος Γ. Γκάγκουρας	Μαρία Γ. Σμυρνιάδου	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Καλ. Χατζηλάμπρου
» 22	Γεώργιος Β. Ζερβουλᾶκος	Πελαγία Θ. Κυριακάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βισσέντζος
» 22	Γεώργιος Ἐλευθερίου	Μάλαμα Κορτμᾶ	Astoria, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδης
» 22	Κωνσταντίνος Τσέλλος -	Τριανταφυλλιά Ε. Κατσώρη	Astoria, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Ἰωάννης Ἀσλανίδης
» 22	Γεώργιος Κ. Κονταξῆς	Σταματινὴ Ι. Σκούνα	Staten Island, N. Y.	Ἀρχιμ. Αἰμιλιανὸς Γαλούσης
» 22	Μιχαὴλ Π. Ἐμμανουήλ	Louisiana N. Yesbik	Washington, D. C.	Αἰδ. Πάνος Κωνσταντινίδης
» 22	Παναγιώτης Γκέσαρης	Παναγιώτα Δημητρίου	Indianapolis, Ind.	Αἰδ. Ἰωάν. Παπαδόπουλος
» 22	Ἀγγελοῦ Πολυχρονιάδης	Ἀσπασία Γ. Δάσθου	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 22	Ἰωσήφ Κ. Καραμάνης	Μαγδαληνὴ Π. Πετρίδου	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 22	Ἀλέξ. Παπούλιας	Κωνσταντῖνα Π. Κλουτσώνη	Peabody, Mass.	Αἰδ. Γεώργιος Οἰκονομίδης
» 22	Κων.τίνος Χ. Ἀνδρομάχος	Βασιλική Δ. Βουτανᾶ	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Δουλγεράκης
» 22	Βασίλειος Α. Μασάντης	Μαργαρίτα Φ. Ἰορδάνου	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Δουλγεράκης
» 22	Ἀγαμ. Ι. Πολιτόπουλος	Σοφία Ν. Καρακούλακη	Jersey City, N. J.	Αἰδ. Ἀθανάσιος Κάισαρης
» 22	Ἠλίας Γ. Λεονταρίδης	Ἀμαλία Α. Ἀνδρικάκου	Toronto, Ont., Can.	Ἀρχιμ. Ἰερὸθ. Σταύρου
» 15	Κωνσταντίνος Κατριβάνος	Maude B. Quay	New York City	Ἀρχιμ. Δωρόθ. Μπουραζάνης
» 15	Εὐάγγελος Ι. Καλλιπολίτης	Κική Η. Τζανετῆ	Corona, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρος Γερωντιδάκης
» 15	Παν. Σταθόπουλος	Σταυρούλα Π. Θαλασσιώρου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 15	Εὐστράτιος Α. Κοσανάτος	Μυροσίνη Χ. Βαῖου	Lynn, Mass.	Ἀρχιμ. Χρῆστ. Ἀργυρίδης
» 15	Κωνστ. Π. Γαρδικιώτης	Evgenia Jannie Shiere	Cleveland, Ohio	Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Λαυριότης
» 15	Χρυσ. Δ. Ἀθανασιάδης -	Αἰκατερίνη Σ. Βογιατζόγλου	Reading, Penn.	Αἰδ. Γεώργιος Νάσης
» 16	Χαράλ. Σ. Στεργίου	Παναγιώτα Γ. Κονταπανάγου	Lynn, Mass.	Ἀρχιμ. Χριστόφ. Ἀργυρίδης
» 22	Χοῆστος Α. Πατσᾶς	Ἀθηνᾶ Ι. Μανρεγιάννη	New York City	Ἀρχιμ. Δωρ. Μπουραζάνης
» 22	Γεώργιος Ι. Γκόνης	Ἄννα Α. Τζιμπούκου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
» 22	Ἰωάννης Χ. Ζαγλήφας	Ἑλένη Ι. Κονίδου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
» 22	Κωνσταντίνος Ν. Μανέτας	Φωτεινὴ Δ. Κόρμπου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γαμβρίλλης
» 22	Γεώργιος Τρίκας	Ἐλευθερία Μαχαίρα	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Μαθιόπουλος
» 22	Θωμᾶς Δ. Καβαδάς	Σοφία Βασιλείου Γεραμάνη		
	(Τὸ γένος Α. Περιβολαράκη		Moline, Ill.	Αἰδ. Σ. Σπυρόπουλος
» 22	Παναγιώτης Ν. Βόσσος	Ἑλένη Δ. Σουγιοπούλου	Moline, Ill.	Αἰδ. Σ. Σπυρόπουλος
» 22	Ἰωάννης Παταγεωργίου	Μαρίνα Δ. Μανώλη	Mason City, Iowa	Αἰδ. Δαμιανὸς Ζηράκης
» 22	Walter Robert Neidhart	Θεοδώρα Ν. Δρίτσα	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 22	Νικόλαος Μ. Ζούκης	Ἐλεονώρα Θ. Παποχρήστου	Haverhill, Mass.	Αἰδ. Φιλῆμων Βλαχόπουλος
» 22	Κωνστ. Π. Δαμιανάκος	Ἑλένη Π. Τσιμκλή	Lowell Mass.	Αἰδ. Δημήτριος Σγουρὸς
» 22	Γ. Η. Λυμπερόπουλος	Ἀγγελικὴ Π. Γεωργοπούλου	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργ. Σπυριδάκης
» 26	Γεώρ. Α. Σπυρόπουλος	Ἀλεξάνδρα Ε. Καταρέλιν	Montreal, Can.	Αἰδ. Θεόδωρος Σκαρταρίδης
» 26	Γεώρ. Δ. Ἀγοιπιδῆς	Κωστοῦλα Δ. Δροσοπούλου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
» 27	William Abdalla	Ἄννα Ε. Κουνδονέλλη	Hartford, Conn.	Αἰδ. Κωνστ. Χρυσανθόπουλος
» 28	Παναγιώτης Γ. Τήνιος	Ἑλένη Ο. Μέλλον	Youngstown, Ohio	Αἰδ. Ἀμφιλόχιος Σαραντίδης
» 28	Νικόλαος Γ. Δουμάκη	Ἀγγελικὴ Σ. Τσουτσούδη	Los Angeles, Cal.	Ἀρχιμ. Γερμ. Παπααναγίου
» 29	Γεώργιος Ν. Χαροκόπος	Ἰουλίτσα Γ. Σταθάκη	Philadelphia, Pa.	Ἀρχιμ. Ἀγάπιος Γουλάμης
» 29	Σπυρίδων Ροδῆς	Βαρβάρα Παύλου	New York City	Αἰδ. Νικόλ. Ἀνδρεάπουλος
» 29	Μιχαὴλ Χ. Κυμηνάς	Εἰρήνη Δ. Μονογιούδης	Weirton, W. Va.	Αἰδ. Δημ. Μπούρας

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομαδας καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομα τῶν εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδ. ποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἀπανθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ. ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

ΕΤΟΣ Γ' 'Αριθ. 68.

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1937

ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΑΛΛΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς συνέρχεται εἰς Σινσινάτι 'Οχάϊο τὸ Γενικὸν Συνέδριον τῆς 'Επισκοπιανῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Αμερικῆς.

Τὴν 'Εκκλησίαν τῶν 'Επισκοπελιανῶν τῆς 'Αμερικῆς ἀποτελοῦν τρία περίπου ἑκατομμύρια ὁπαδῶν. Πεοιλαμβάνει αὕτη ἄνω τῶν 100 'Επισκοπὰς μὲ 130 'Επισκόπους. 'Εξ ὅλων τῶν Προτεσταντικῶν 'Εκκλησιῶν αὕτη εἶνε ἡ καλλίτερον ρυθμισμένη μὲ ἀρκετὴν πειθαρχίαν καὶ μὲ οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν.

'Η ἐν 'Αμερικῇ 'Επισκοπιανὴ 'Εκκλησία εἶνε θυγάτηρ τῆς 'Επισκοπιανῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Αγγλίας (Episcopelien Church of England), ἡ ὁποία εἶνε ἡ ἐπίσημος 'Εκκλησία τῆς 'Αγγλικῆς Αὐτοκρατορίας. 'Ενῶ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα ἡ θυγάτηρ 'Εκκλησία ἐν 'Αμερικῇ δὲν διαφέρει σχετικῶς ἀπὸ τὴν μητέρα αὐτῆς 'Εκκλησίαν τῆς 'Αγγλίας, κατὰ τὸ διοικητὸν σύστημα διαφέρει.

'Η 'Επισκοπιανὴ 'Εκκλησία τῆς 'Αγγλίας ἔχει 'Επισκόπους, ἀλλὰ καὶ δύο 'Αρχιεπισκόπους. 'Ο εἷς εἶνε ὁ Archbishop of York καὶ ὁ ἄλλος εἶνε ὁ Archbishop of Canterbury, ὁ ὁποῖος λέγεται καὶ εἶνε Primate δηλ. Πρωτεύων· τὰ δικαιώματα δὲ τοῦ Primate εἶνε κολοσσιαῖα ἐν τῇ Βρετανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

'Η 'Επισκοπιανὴ 'Εκκλησία τῆς 'Αμερικῆς ἀπαοισθεῖσα κατ' ἀρχὰς ἀπὸ σποραδικῶς δημιουργηθεῖσας Κοινότητας καὶ 'Επισκοπὰς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐπὶ τοεῖς περίπου αἰῶνας, ἐμεγάλωσε καὶ ἀνεπτύγη ὑπὸ τὰς ἀκαταλλήλους διὰ τὴν ζωὴν τῆς 'Εκκλησίας φιλελευθέρως δῆθεν ἀργάς. Καὶ ἐνῶ ἐγνώριζον ὅτι εἰς τὴν 'Εκκλησίαν εἶνε ἀπαραίτητον τὸ κεντρικὸν σύστημα μὲ ἀρχηγὸν ἓνα καὶ ισόβιον, ἐκράτουν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ χωριστικὸν σύστημα, καθ' ὃ ἕκαστος 'Επίσκοπος εἶνε ἐλεύθερος καὶ κύριος εἰς τὴν 'Επισκοπὴν του. Μόνον δὲ ἠδύναντο νὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν Κλήρου καὶ λαοῦ, τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος Presiding Bishop ἐκλέγεται διὰ ἑξ ἑτη. 'Η δικαιοδοσία τοῦ Presiding Bishop ὑπεράνω ὅλης τῆς 'Εκκλησίας εἶνε ἀνύπαρκτος καὶ τὸ ἀξίωμα καταντᾷ νὰ εἶνε μόνον τίτλος.

'Εσχάτως ὅμως κατενόησαν ὅτι μία ἀξία τοῦ προορισμοῦ τῆς 'Εκκλησίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξα-

κολουθήσῃ οὔσα ἀκέφαλος. Κατενόησαν ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσῃ ἀρχηγὸν μὲ διοικητικὰ δικαιώματα περίξ τοῦ ὁποίου νὰ συγκεντρώνεται πᾶσα θρησκευτικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότης τῆς 'Εκκλησίας καὶ τοῦ ὁποίου τὸ κύρος νὰ φέρῃ πᾶσα τῆς 'Εκκλησίας ἐκδήλωσις.

'Η ἰδέα τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ὠρίμασε ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν θερμότητα τῶν περιστάσεων καὶ συγχρόνων μεγάλων προβλημάτων διὰ τὰς 'Εκκλησίας καὶ τὸν Χριστιανισμόν. Οὕτω ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τὴν Γενικὴν ταύτην Συνέλευσιν εἰς Σινσινάτι τὴν 6ην 'Οκτωβρίου συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ἡ μετατροπὴ τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος εἰς ἄλλο κεντρικώτερον ὅπως τῆς 'Επισκοπιανῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Αγγλίας.

Τὸν 2ον τοένοντος ἐδημοσιεύθη ἀναφορὰ μικτῆς 'Επιτροπῆς ὑπὸ 'Επισκόπων, 'Ιερέων καὶ λαϊκῶν διὰ τῆς ὁποίας τόνιζεται ὅπως, ἀντὶ τοῦ παρόντος συστήματος ἐξαετοῦς ὑποθεσίας ἐνὸς Presiding Bishop ἐκλεγῇ, ἵνα ὑποθεσθῇ μονίμως, 'Εκκλησιαστικὸς 'Αρχηγός, τοῦλάχιστον μένοι τοῦ ἐβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἀστέως ἂν οὗτος θὰ κληθῇ 'Αρχιεπίσκοπος ἢ Primate ἢ Μητροπολίτης.

'Ο τοιοῦτος ἐκλεγθησόμενος ισόβιος ἀρχηγὸς τῆς ὅλης 'Επισκοπιανῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Αμερικῆς θὰ παρὰδῶσῃ τὴν διοίκησιν τῆς ἰδικῆς του 'Επισκοπῆς εἰς βοηθόν του 'Επίσκοπον, οὕτως ὥστε νὰ δύναται ἀπερισπάστως νὰ ἀσκολῇται καὶ ἀφιερῇ τὴν προσοχὴν του ὁλόκληρον διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ὅλης 'Εθνικῆς 'Εκκλησίας του.

Εἶναι δὲ πολὺ σπουδαῖον, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη λαμβάνεται εἰς χρόνια κατὰ τὰ ὁποῖα ἐν 'Αμερικῇ αἱ φιλελευθέραι ἰδέαι πέρνουν δρόμον ὀλοταγῶς εἰς τὸν κατήφορον καὶ γίνεται ἄφθονος χρῆσις τῶν λέξεων ἐλευθερία καὶ δημοκρατία οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύναται πράγματι εἰς τὴν σκέψιν τῶν ἐκμεταλλεῶν νὰ γίνῃ διάκρισις τῶν ἀπὸ τῆς λέξεως ἀναρχία.

Εἰς τοῦτο πρόπει νὰ δοθῇ ἰδιαίτερα προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν 'Ορθοδόξων 'Ελλήνων τῆς 'Αμερικῆς, τῶν ὁποίων ἡ Μήτηρ 'Εκκλησία πάντοτε πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ποιμνίου διετήρησε τὸ Πατριαρχικὸν καὶ 'Αρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα.

Θεοδ. Κοκκινάκη, Δ. Θ.
Διακόνου

ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Κριτικὸν Σημείωμα εἰς τὰ Κηρύγματα τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγ. Καβάδα, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικής.)

Εἶναι ἀληθές ὅτι «αἱ Πρακτικαὶ Ὁμιλίαι» τοῦ Πατρὸς Κωνστ. Καλλινίκου ἀφῆκαν ἐποχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κηρύγματος. Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὸ 1906 πρόλογον τοῦ κ. Γρ. Παπαμιχαήλ, τότε Διευθυντοῦ τοῦ Ἐκκλ. Φάρου καὶ τοῦ Πανταίνου. Εἰς τὸν πρόλογον τοῦτον ὁ κ. Παπαμιχαήλ δίδει μίαν περιεκτικὴν σκιαγραφίαν τῆς ἱστορίας τοῦ Χριστιανικοῦ κηρύγματος διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ Χριστοῦ καὶ καταντῶν εἰς τὸ σύγχρονον Ἑλληνικὸν κήρυγμα, τοῦ ὁποίου ὑπόδειγμα ἄρτιον ὑπεδείκνυε τὰς «Πρακτικὰς Ὁμιλίας» τοῦ πατρὸς Καλλινίκου.

Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο τοῦ πατρὸς Καλλινίκου ἐτροφοδότησε μίαν δολόκληρον γενεάν. Μετέδωκε παλμοὺς ἰσχυροὺς θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς διδασκόμενους. Ἐχειραγώγησε πολλοὺς ἀρχαρίους εἰς τοῦ Ἱεροῦ Ἀμβωνοῦ τὴν κλίμακα. Ἦνοιξε τὸ στόμα καὶ τὰς καρδίας πολλῶν διὰ τὴν εἰσέλθῃ εἰς αὐτὰς ὁ Χριστός. Διὰ τοῦτο καὶ εἶνε εὐγνώμων πρὸς τὸν σεβαστὸν συγγραφέα του μία δολόκληρος σειρά Ἱεροκηρύκων ἀλλὰ καὶ μία δολόκληρος Ἑλληνικὴ Γενεά.

Ἀπὸ τότε ὅμως πού ἐκυκλοφόρησαν αἱ «Πρακτικαὶ Ὁμιλίαι» ἢ μᾶλλον ἀπὸ τότε πού ἐκηρύχθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρήλθον ἰσως περισσότερα τῶν 50 ἐτῶν. Ἐλάχιστοι συλλογαὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ἐφάνησαν ἱκαναὶ νὰ ἀναμετρηθοῦν πρὸς τὰς Ὁμιλίας τοῦ Καλλινίκου. Αἱ ἀξιολογώτεραι τούτων εἶναι ἡ συλλογὴ τοῦ ἀκαταπονήτου καὶ πολυγλωσσώτου Μιχαήλ Γαλανοῦ. Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι ἐδημοσιεύθησαν ἀρκεταὶ συλλογαὶ λόγων καὶ ὁμιλιῶν. Ἀλλ' αἱ περισσότεραι τούτων εἶναι ἢ περιλήψεις Πατερικῶν ὁμιλιῶν ἢ λόγοι γεματοὶ ἀπὸ ρητορικῶν στόμφων, γυμνοὶ ὅμως «Καλλινικικῆς» χάριτος, περὶ ἐρμηνείας τοῦ περιεχομένου ὠρισμένων ἀρετῶν ἀφηρημένως καταγινόμενοι, χωρὶς ἐορηντικὴν προσπάθειαν καὶ μελέτην τῶν συγχρόνων προβλημάτων τῆς κοινωνίας μέσα εἰς τὰ ὁποῖα περισφίγεται ἡ ζωὴ μας.

Ἐξαίρεσιν πράγματι, ἐκτὸς τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Γαλανοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτάσεως εἶναι μικραὶ καὶ ἰσως πεντάλεπτοι, δύνανται νὰ ἀποτελέσουν αἱ ἐργασίαι τοῦ πατρὸς Σεραφεῖμ Παπακώστα. Ἀλλ' αὗται δὲν ὑπάγονται εἰς τὸ εἶδος τῶν ὁμιλιῶν καὶ τῶν λόγων. Διότι καὶ κατὰ τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος ὁμοιάζουν πρὸς πρακτικὰ «ὑπομνήματα» ἐξηγητικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξαντλεῖται μὲ πολλὴν χάριν ὅλον τὸ περιεχόμενον τῶν πρὸς ἐξέτασιν Γραφικῶν κεφαλαίων, ὡς τῶν παραβολῶν καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλ' ὅσον τὰς «Πρακτικὰς Ὁμιλίας» τοῦ Καλλινίκου τόσον καὶ τὰς συλλογὰς τῶν λόγων ἄλλων συγγραφέων, τὰς ἔχει ἀκούσει ὁ κόσμος. Ἐδιδάχθησαν πολὺ ἀπὸ πολλοὺς εἰς πολλὴν κόσμον. Ἰσως διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι νὰ τὰς γνωρίζουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τῆς ἑσχέρας. Ἰσως οἱ ἀκροαταὶ πολλάκις νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ εἰπουν ὅτι, «ὁ Ἱεροκλῆρς σήμερον ἐκήρυξεν Γαλανὸν ἢ Καλλνίκον».

Ἐχει ἄλλως τε περάσει πλέον καὶ ὁ καιρὸς τῶν. Διότι καὶ ἀπὸ γλωσσικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἐρμηνευτικῆς ἐξέτασεως καὶ ἀπὸ μεθοδικῆς τῶν διαφορῶν προβλημάτων ἀναπτύξεως ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν.

Ὁ κ. Παπαμιχαήλ ἀποκαλῶν τὰς συλλογὰς τῶν Μηνιάτου, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, Νικηφόρου Θεοτόκη «κοινόχρηστον ὁδηγὸν» τοῦ κηρύγματος τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν χρόνων ἀναφέρει ὅτι αἱ «πρακτικαὶ ὁμιλίαι» τοῦ Καλλινίκου δὲν θὰ ἐκηρύχθησαν ὡς ἐγράφησαν, διότι ἄλλως τε θὰ ἦσαν ἀκατάληπτοι εἰς τὸν κόσμον.

Καὶ ἐὰν πρὸ 50 ἐτῶν ἐθεωροῦντο τοιαῦτα πόσον μᾶλλον σήμερον; Καὶ αὐταὶ ὅπως καὶ αἱ ὁμιλίαι τοῦ Γαλανοῦ καὶ τοῦ Κοῦδάκη καὶ τοῦ Γλυκᾶ καὶ ἄλλων τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις καὶ ἡ ὠφελιμότης ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν, δύνανται νὰ θεωρηθοῦν «κοινόχρηστοι» διότι τὰ θέματά των ἔχουν καταστῆ τελείως κοινὰ καὶ ἐν πολλοῖς διὰ τὴν ἐποχὴν μας ἀκατάλληλα.

Καὶ εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἀνεγνωρισμένη ἀνάγκη ἡ ἔλλειψις δυνατῶν βοηθημάτων διὰ τὸ σύγχρονον κήρυγμα. Ὁ Λαὸς ἔχει ἀπὸ πολλοῦ ἀντιληφθῆ τὴν ἔλλειψιν ταύτην καὶ ἰδίως ὅταν ἀκούῃ τοὺς Ἱεροκλήρους νὰ ἐπαναμβάνουν καὶ νὰ ἀναμασσῶν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Οἱ Ἱεροκλήρες τὴν ἀντελήφθησαν ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν διότι ὅσον καὶ σοφοὶ καὶ μελετημένοι καὶ ἂν εἶναι ἔχουν ἀνάγκην κάποιας χειραγωγίας καὶ κάποιου προσανατολισμοῦ εἰς τὴν σύγχρονον σκέψιν καὶ ζωὴν.

Μίαν πραγματικὰ δυνατὴν χειραγωγίαν εἰς τὴν μελέτην τοῦ συγχρόνου κηρύγματος ἀποτελοῦν ἀναμφιβόλως τὰ κηρύγματα τοῦ πατρὸς Ἀθηναγόρα Καβάδα, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν πρὸ ὀλίγου μὲ τὸν τίτλον «Ἀπὸ τὰ κηρύγματα μου» εἰς δύο τόμους.

Τὸν πρόλογον καὶ τῶν κηρυγμάτων τούτων ἔγραψε ὁ ἴδιος συγγραφεὺς τοῦ προλόγου τῶν «Πρακτικῶν Ὁμιλιῶν», ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ, ὁ κορυφαῖος καὶ ὁ βαθύτερος τῶν σημερινῶν Θεολόγων τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὸν πρόλογον τοῦτον εὐρίσκει κανεὶς ζωγραφισμένον ὅλον τὸ περιεχόμενον τῶν κηρυγμάτων τοῦ πατρὸς Καβάδα. Τὰ χαρακτηρίζει ὡς «πλουσίαν καὶ ἀσφαλῆ καθοδήγησιν εἰς τὸ διδασκικὸν ἔργον τῶν Ἱεροκηρύκων». Καὶ εἶναι πράγματι. Ὁ κ. Παπαμιχαήλ εἶναι πολὺ φειδωλὴς εἰς τὰς κρίσεις του. Διὰ τὸ νὰ τὴν γράψῃ θὰ πῇ ὅτι τὸ ἐννοεῖ καὶ τὸ πιστεύει.

Καὶ θὰ ἐννοήσῃ κάλλιστα τὴν χρησιμότητα τῶν κηρυγμάτων τούτων ἐκεῖνος πού θὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς αὐτὰ καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ ἀποκομίσῃ σκέψεις καὶ παραδείγματα καὶ εἰκόνας διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνοῦ χρῆσιν πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν. Θὰ εὕρῃ εἰς τὰς 47 ὁμιλίας τοῦ Πατρὸς Ἀθηναγόρα δυνατὴν πηγὴν ἐμπνεύσεως καὶ θὰ ἀφομοιώσῃ πολλὰς ἰδέας ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ οἰκοδομήσῃ τὸν λόγον του. Ἰσως νὰ εὕρῃ καὶ μερικὰ ἐλαττώματα. Ἡ ἔλλειψις τίτλων ἐπὶ τῶν κηρυγμάτων θὰ δυσκολεύσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν νὰ ἐπωφεληθοῦν διὰ διαφοροὺς περιστάσεις. Ἰσως νὰ ἀνακαλύψῃ μεταβάσεις ἀτέχνους καὶ ἀποτόμους. Ἰσως νὰ συναντήσῃ μερικὰς ἀνακριθείας καὶ ἀκρότητας. Ἀλλὰ δι' αὐτὰ δικαιολογεῖται ὁ ἴδιος συγγραφεὺς τῶν εἰς τὸν πρόλογόν του. *

Ἐπὶ πλέον αὐτὰ εἶναι ἀσήμαντα ἐμπρὸς εἰς τὸν ὄγκον τῆς ὠφελείας καὶ τῆς ψυχικῆς ἀπολαύσεως καὶ διεγέρσεως τοῦ θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος πού χαρίζει ἡ μελέτη τῶν κηρυγμάτων τούτων.

Καὶ εὐρίσκονται θέματα βασισμένα ἐπὶ τῶν Εὐαγγελι-

κῶν περικοπῶν σπουδαιότατα καὶ ἐν πολλοῖς πρωτότυπα, διὰ τὰ ὅποια εἶχε μέγα δίκαιον ὁ κ. Παπαμιχαὴλ νὰ γράψῃ ὅτι «ὁ συγγραφεὺς ἀποκαλύπτει ἑαυτὸν ἔμπειρον βυθομετρητὴν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς» καὶ ὅτι «ἡ καλλιτεχνικὴ τοῦ ψυχῆ καὶ ἡ εὐρετικὴ ὁρμή τοῦ καθιστοῦν ἱκανὸν νὰ διατυπώσῃ εὐφυεῖς σκέψεις καὶ νὰ ἀρύεται κατάλληλα παραδείγματα ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀκροατῶν τοῦ προσιτῆς πραγματικότητος».

Διὰ νὰ ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον θὰ ἀναγράψω σχετικὰ θέματα τὰ ὅποια ἀναπτύσσει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Εὐαγγελικῶν περικοπῶν, χωρὶς νὰ φαίνονται ὡς ἐπικεφαλίδες ἢ τίτλοι ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ κηρυγμάτων. — Α' τόμος, Σελ. 24.— Αἱ ἀντιθέσεις τῆς ζωῆς. Σελ. 49.— Τὸ ξύπνημα τῆς συνειδήσεως. Σελ. 55.— Ὁ Χριστὸς πρὸ τῆς Ἑθνικῆς Θρησκείας. Σελ. 69.— Ἡ Κοινωνία ἀπέναντι τοῦ ἀσώτου καὶ ὁ Θεός. Σελ. 25.— Ἡ ἀνοχή ὡς βαθμολογία τοῦ πολιτισμοῦ. Σελ. 89.— Ἡ Ὑπερτροφικὴ κρίσις καὶ Ψυχικὴ Ἐνόρασις. Σελ. 96.— Ἡ ἐπίδρασις τῶν ἠθικῶν ἐλαττωμάτων ἐπὶ τῆς υἰείας. Σελ. 129.— Ὁ Δέκατος Μακαρισμὸς ὡς βάσις τῆς γνώσεως. Σελ. 142.— Ψυχοπαθητικαὶ ὑποκρίσεις τῆς Ζωῆς. Σελ. 156.— Τὸ πρόβλημα τοῦ κακοῦ. Σελ. 177.— Ὁ δρόμος τῆς Θυσίας.— Τόμος Β' Σελ. 22.— Κοινωνικοὶ Λυγροστάται. Σελ. 28.— Ἡ πίστις εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ζωὴν. Σελ. 35.— Ἡ βαθμολογία τῶν θανάτων, κήρυγμα πού ἀπευθύνεται μᾶλλον πρὸς τοὺς Ἱεροκλήρυκας παρὰ εἰς τὸν κόσμον. Σελ. 42.— Ὁ σκόπελος τῆς ἀποτυχίας. Σελ. 49.— Ὁ πυρετὸς τῆς Συνειδήσεως. Σελ. 57.— Ὁ Χριστὸς καὶ οἱ πλούσιοι. Σελ. 100.— Ὁ παγκόσμιος ἠθικὸς κανὼν. Σελ. 134.— Ἡ βαθμολογία τῆς ἀγάπης τοῦ Ἐγὼ μας. Σελ. 141.— Ἡ ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ὁ Πλοῦτος. Σελ. 149.— Ἡ κοινὴ Ψυχικὴ Ἐλυσία.

Καὶ εἶναι πράγματι ἀναμφίβολον ὅτι τὰ θέματα ταῦτα ἐνδιαφέρουν τὸν σύγχρονον κόσμον. Ὁ τρόπος δὲ μὲ τὸν ὁποῖον ἀναπτύσσονται εἶναι καλλίτερα ἀπὸ περιφνημοῦ. Ἡ διαλεκτικὴ δύναμις τοῦ συγγραφῆως δημιουργεῖ πραγματικὴν ἀπόλαυσιν καὶ κεντᾷ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ξυπνᾷ καὶ προσελκύει τὴν σκαρὶν. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ γραμμαὶ μου αὐταὶ αἱ διαστικαὶ καὶ ἀτεχνοὶ ὥς θεωρηθοῦν ὡς ἐκδήλωσις ἐνὸς βαθύτατου «εὐχαριστώ» πρὸς τὸν σεβαστὸν συγγραφέα τῶν ὑπὸ κρίσιν κηρυγμάτων διὰ τὴν ὠφέλειαν τὴν ὁποῖαν ἀπεκόμισα ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπόλαυσιν πού μοῦ ἐχάρισε ἡ μελέτη των.

Σημ.—Εἰς τὰς σελ. 13 καὶ 15 προλογίζων λέγει ὁ συγγραφεὺς τὰ ἑξῆς: «Εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἡσυχάζοντες καὶ ἀσχολοῦνται περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ρητορικὴν, τὰ κηρύγματά μου ταῦτα παρουσιάζουν δύο σοβαρὰς ἀποκλίσεις ἀπὸ τὸν καθιερωμένον τρόπον τῆς συγγραφῆς κηρυγμάτων. Ἡ μία ἀπόκλισις ἀφορᾷ εἰς τὴν διαίρεσιν καὶ ταξινομήσιν τοῦ θέματος· ἡ ἄλλη εἰς τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα».

Κατόπιν ἀναπτύσσει καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ὁμιλητικὴ εἶναι καλλιτεχνία, καὶ προσθέτει:

«Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ὁμιλητικὴ εἶνε καλλιτεχνία, εἶνε ἀδύνατον νὰ εἶνε καλὸ ὑπὸ π. α. σ. μ. ε. ν. ἡ, διότι πρῶτον στοιχεῖον τῆς καλλιτεχνίας εἶνε ἡ ἐμπνευσις, καὶ ἐμπνευσις περιορισμένη εἰς καλὸ ὅ π. ἡ δὲν ἡμπορεῖ νὰ γνηθῇ.....

...Μὲ τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ἐπιχειρήσας τὴν συγγραφὴν κηρυγμάτων, ἀφῆκα τὴν σκέψιν μου καὶ τὴν ψυχὴν μου νὰ ὁμιλῶν ἐλευθέρως, ὅπως ἡσθάνοντο κάθε θέμα, ἀδιαφορῶν ἑάν, δοκιμάζοντάς το κανεὶς εἰς τὸ καθιερωμένον ρητορικὸ καλὸν εἴτε ὁμιλίας εἴτε λόγου, θὰ εὗρισκε ὅτι ἄλλοτε ἀφήνουν κενὰ εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλοτε ἐξεκλίνον ἀπ' αὐτό. Δι' ἓνα πράγμα μόνον ἐφρόντισα κυρίως· νὰ δώσω ὅτι εἶχα ἐγὼ, χωρὶς καμμίαν ἐπιφύλαξιν καὶ χωρὶς καμμίαν προφύλαξιν».

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Ἀστόρια, Ν. Υ., 8 Ὀκτωβρίου, 1937.

Εὐλαβ. Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι, Ἐντιμ. Διοικητικὰ Συμβούλια Κοινοτήτων, Ὁργανώσεων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Κυρίου Παντοκράτορος.

Μετὰ χαρᾶς ἰδιαζούσης ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ Πατὴρ ἡμῶν κ. κ. Βενιαμὶν ὁ Α', κλείζων τὸν Οἰκουμενικὸν ἐν Φαναρίῳ Θρόνον, ἀγει τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν τῇ 13ῃ τρεχόντος μηνος Ὀκτωβρίου.

Ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ὁθεν καὶ χαρμοσύνῳ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ ἀφ' ἐνός πληροφοροῦμεν, ὅτι θελομεν τελεσεῖ ἐπίσημον Δοξολογίαν κατὰ τὴν μεθεπομένην κυριακὴν, 17ην ἰοίου μηνός Ὀκτωβρίου, ὁ μὲν Σεβασμιωτάτος Ἐπίσκοπος Ἁγίου Φραγκισκοῦ κ. Καλλιστος ἐν Moline, Illinois, ἡμεῖς δὲ ἐν Saint Louis, Missouri, παρακαλοῦμεν ὁ' ἀφ' ἑτέρου, ὅπως καὶ ὑμεῖς τελεσητε ἐν ταῖς εὐλογημέναις Κοινοτήσιν ὑμῶν Δοξολογίαν κατὰ τὴν ἰδίαν Κυριακὴν, ἐκφωνήσητε λόγους ἀναφορικῶς μὲ τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ ἐορτάζοντος Ὑπάτου Πνευματικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ τὴν σημασίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μὲ τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν ὁποῖαν πρὸ παντός ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὀφείλομεν νὰ αἰσθανώμεθα καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώνωμεν πρὸς αὐτό, ἐπὶ πλέον δ' ὑποβάλλετε γραπτῶς τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰ εὐλαβικὰ συγχαρητήρια ὑμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀνωθεν εὐλογίαν, διατελοῦμεν

Μετ' ἀγάπης πολλῆς

† Ο Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΑΣ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΑΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Ἱερατ. Προϊστάμενοι, Ἱεροῦλ. καὶ Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ὅπως μᾶς ἀποστείλουν φωτογραφίαν τῆς Χορῳδίας τῶν Ἐκκλησιῶν των προσηρμοσμένην εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ». Πρέπει ὅμως νὰ εἶνε καθαρὰ φωτογραφία καὶ εἰς σχῆμα ἀνάλογον τῆς εἰκόνης τοῦ ἐξωφύλλου.

Ἀρχιμανδ. Ἀθηνᾶγ. Καβάδα
Πρωτοδυνκ. τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΑΞΕΩΣ

Μετά τὸν ἀναγκαῖον πρόλογον περὶ τῆς σημασίας καὶ συστάσεως τοῦ Παγκοσμίου Χριστιανικοῦ Συνεδρίου τοῦ Edinburgh, θεωρῶ ἀπαραίτητον νὰ δώσω πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας, μετάφρασιν τῆς δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θυατείρων, ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ Ὁρθοδόξων ἀντιπροσώπων, ὑπέβαλεν εἰς αὐτό, πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἡ Διακήρυξις αὕτη ἐπέχει θύσιν ἐγγράφου ἀντιγνωμίας τῶν Ὁρθοδόξων ἐν σχέσει πρὸς τὰ τελικὰ σχεδιάσματα συμφωνίας, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν διαφορῶν δογματικῶν θεμάτων. Δι' αὐτῆς οἱ Ὁρθόδοξοι ἀναγνωρίζουν μὲν τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ τονίζουν ὅτι ἡ ἀπόστασις διὰ πλήρη συνεννόησιν, μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, αἰτνες ἔλαβον μέρος εἰς αὐτό, καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶνε τοιαύτη ἀκόμη, ὥστε δὲν δύναται σοβαρῶς οὐδὲ λόγος νὰ γίνεταί περὶ ἐνώσεως ταύτης μετ' ἐκείνων.

Ἐνῷ δὲ ἡ διακήρυξις αὕτη εἶναι προῖον τῆς γενομένης ἐπὶ τῶν θεμάτων συζητήσεως καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προταχθῶσιν ὅσα πρόκειται νὰ λεχθῶσι διὰ τὰ θέματα καὶ τὰς συζητήσεις, ὅμως ἐθεώρησα ἀνάγκην νὰ δημοσιεύσω πρῶτον τὴν διακήρυξιν.

Εἰς τοῦτο προέβην διότι ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθήμερον καὶ ἡ ἐργασία αὕτη, ἥτις θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ τῆς Διακηρύξεως, θὰ χρειασθῇ 4—5 ἐκδόσεις, δηλαδὴ χρόνον 2—3 μηνῶν. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἕκαστος Ὁρθόδοξος ἀναγνώστης τῶν πεπραγμένων τοῦ Συνεδρίου, διέπων συζητήσεως καὶ ἀποφάσεις ὅχι εὐνοϊκῶς διὰ τὴν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν, θὰ ἠρώτα συνεχῶς: «Καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι, τί ἔλεγον; τί ἔκαναν δι' αὐτά;»

Ἐὰν ὅμως ἔχῃ ἀναγνώσῃ ἤδη τὴν διακήρυξιν τῶν Ὁρθοδόξων, ἀνετώτερον θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀναγραφὴν τῶν γενομένων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θυατείρων Γερμανοῦ, Ὁρθοδόξου Ἐξάρχου Ἀντικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἐκ μέρους ὧν τῶν Ὁρθοδόξων ἀπεσταλμένων εἰς τὸ ἐν Ἐδιμβουρῳ Παγκόσμιον Συνέδριον Πίστεως καὶ Δοικῆσεως.

Ἐκ μέρους τῶν παρόντων ἐνταῦθα Ὁρθοδόξων ἀντιπροσώπων, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ κάμω τὴν ἐξῆς δήλωσιν:

1ον. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι διωρισθῆσαν ὑπὸ τῶν οἰκείων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ὡς λάβωσι μέρος εἰς τὸ Δεύτερον Παγκόσμιον Συνέδριον Πίστεως καὶ Τάξεως, ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκφράσωσι πρῶτον τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὴν χαρὰν τῶν, συνελθόντες εἰς Συνέδριον μετ' ὑμῶν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, οἵτινες ἀντιπροσωπεύετε ἄλλας ἐν Χριστῷ Ἐκκλησίας.

Οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι παρευρίσκονται ἐνταῦθα ἐν σχετικῶς μικρῷ ἀριθμῷ. Τοῦτο ὀφείλεται ὅχι μόνον εἰς γεωγραφικὰ ἀποστάσεις ἀλλ' ἐπίσης εἰς τὴν λυπηρὰν κατὰστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται τινες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν—πρῶτη μεταξὺ αὐτῶν ἡ μάρτυς Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας.—

Παρὰ ταῦτα οἱ Ὁρθόδοξοι ὅχι μόνον ἔδειξαν ἔμπρα-

κτον καὶ ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὰς γενικὰς καὶ τὰς μερικὰς συζητήσεις τοῦ Συνεδρίου, ἀλλ' ἀκόμη ἔλαβον καὶ λίαν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν τοῦτο.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν εὐγνωμόνως τὸ γεγονός, ὅτι ἔσχομεν πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅπως ἐκδηλώσωμεν τὰς θρησκευτικὰς ἡμῶν πεποιθήσεις εἰς δηλώσεις καὶ συζητήσεις. Ἀλλὰ καὶ ζητοῦντες συγγνώμην λέγομεν εἰλικρινέστατα, ὅτι, ἐνίοτε, ἴσως συχνάκις, ὁ τύπος—μορφή,—εἰς τὴν ὁποίαν τὰ τελικὰ δοκίμια συμφωνίας συνετάχθησαν, δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὡς ἰδικόν μας. Αἱ γενικότητες εἰς τὰ δόγματα καὶ ἡ χρησις ὅπωςδήποτε ἀκαθορίστου λεκτικῶς εἰς αὐτὰ δὲν εἶνε συμπαθεῖς εἰς τὸν νοῦν τοῦ Ὁρθοδόξου.

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι εἰς θρησκευτικὰς συζητήσεις ἡ ἀλήθεια ἐξυπηρετεῖται κάλλιον, ὅταν τὰ σημεῖα τῶν διαφορῶν τίθενται καθαρῶς. Ὅταν δὲ συμφωνία ἐπὶ τοιαύτης βάσεως ἐπιτευχθῇ, ἡ ἀξία τῆς εἶνε πολὺ μεγάλη.

Περιοικτικὴ μελέτη τῶν reports* τὰ ὁποῖα ἔχουν ἔλθῃ πρὸ τοῦ Συνεδρίου, θὰ δείξῃ ὅτι ἐκφράζουσι πολλὰς θεμελιώδεις συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται, μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀδελφῶν μας, εἰς πολλὰ σημαντικὰ σημεῖα. Ἐξ ἄλλου ὅμως περιέχουσι σειρὰν μακρὰν δηλώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁποίας σημαντικαὶ διαφοραὶ μεγάλῃς βαρύτητος ὑφίστανται, ὥστε ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναγράψωμεν τὴν ὀρθόδοξον ἀποφιν ἐπ' αὐτῶν εἰς σειρὰς βραχειῶν σημειώσεων κάτωθεν τοῦ κεμένου.

Καὶ ἤδη, ἐρχόμενος εἰς τὰς τέσσαρας (reports) ἀνακοινώσεις προάγομαι νὰ δώσω ὑμῖν τὰς ἀπόψεις ἡμῶν καὶ νὰ διακρίνω τινὰς ἐκ τῶν μᾶλλον σπουδαίων διαφορῶν, ἀπὸ ὀρθοδόξου ἀπόψεως.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 report ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ Χάρις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», θεμελιώδης συμφωνία ἐπετεῦ-

* Σημ.—Εἰς τὴν ἐξονύχιον τοῦ χριστιανικοῦ τούτου δόγματος καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ report τούτου ἔλαβον μέρος ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων ἀντιπροσώπων, ὁ Πολωνὸς Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας Arseniev καὶ ἐγώ. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ἦτο ἐγγεγραμμένος καὶ ὁ Βούλγαρος Ἀρχιεπίσκοπος Σόφιας κ. Στέφανος ὅστις παρῆσθαι κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις. Μολονότι δὲ δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὰς συζητήσεις συνεφώνησε πλήρως πρὸς τὰς ἀπόψεις ἡμῶν τῶν δύο ἄλλων Ὁρθοδόξων. Ἄς μὴ θεωρηθῇ δὲ καύχησις τὸ ὅτι ἐκφράζω ἐνταῦθα τὴν χαρὰν μου ὅτι εἶνε τὸ μόνον report, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπὶ πλῆρῃ συμφωνία ἡμῶν πρὸς τοὺς διαμαρτυρομένους, τοῦλάχιστον εἰς τὴν τοιαύτην διατύπωσιν τοῦ δόγματος, ἡ ὁποία εἶνε μὲν δυνατὸν νὰ μὴ εἶνε ρητὴ καὶ ἀπερίφραστος, ἐνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς βραχυλογίας τῆς, ἀλλὰ οὐδὲν περιέχει τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνετο νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὡς ἀσύμφωνον πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον ἀποφιν, ὡς ἀναφέρει καὶ ἡ δήλωσις ἐνταῦθα. Τοῦτο ὁμολογουμένως ὀφείλεται εἰς τὴν καλὴν κατανόησιν τοῦ θέματος ὑπὸ τῶν τε Λουθηρανῶν καὶ τῶν Καλβινιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰς συζητήσεις καὶ τὴν διατύπωσιν. Μολονότι δὲ παρεκάλεσαν νὰ μὴ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὅρου σ υ ν ε ρ γ ί α τοῦ ἀ ν θ ρ ῶ π ο υ εἰς τὸ ἔργον τῆς δ ι κ α ι ὡ σ ε ω ς καὶ τοῦ ἀ γ ι α σ μ ο ῦ, ὅμως παρεδέχθησαν πλήρως τὴν ὀρθόδοξον ἀποφιν, ἥτις καὶ διευκρινήθη ἐν τῷ report μετ' ὅρους ὁμωνύμους πρὸς τὸν ὀρθόδοξον ὅρον σ υ ν ε ρ γ ί α.

χθη ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς χάριτος καὶ ὡς πρὸς τὴν κυριωτέραν σπουδαιότητα αὐτῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας.

Μολονότι συμφωνοῦμεν εἰς τὸ report τοῦτο ἐν τῷ συν-ὄλῳ, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὸν ὅρον συνεργασία διὰ τοῦ ὁποίου ὅρου ἡ Πατερικὴ θεολογία ἔχει συνειθίσει νὰ καθορίζῃ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως εἰς τὴν δικαίωσιν καὶ τὸν ἀγιασμόν τοῦ πιστοῦ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν τὸ report μετεχειρίζετο τὸν ὅρον αὐτόν.*

Τὸ report II ἐκφράζει ἱκανοποιητικὴν συμφωνίαν ὡς πρὸς τὴν Θείαν ἔμπνευσιν ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ἡ Ὁρθόδοξος διδασκαλία διευπλώθη χωριστά, συμφώνως πρὸς ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι ὑπεστήριξαν ἐν Lausanne καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐξ ἄλλου ὅμως ὑπάρχουν σπουδαιότατα σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐν λόγῳ report. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ ὄχι ὁ γραπτὸς καὶ κηρυττόμενος λόγος εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. Διὰ τῆς Ἐκκλησίας παρεδόθησαν ἡμῖν αἱ Ἀγία Γραφαί. Εἶνε Θεῖον δῶρον πρὸς αὐτήν. Εἶναι ἐν ἐκ τῶν μέσων τῆς χάριτος, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία χρησιμοποιεῖ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. Ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ τονίσωμεν ἀναφερόμενοι εἰς τὰς συζητήσεις περὶ «Ἀοράτου Ἐκκλησίας» ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πιστεύει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν οὐσιωδῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι ὁρατὴ καὶ ὅτι μόνον μὴ ἀληθὴς Ἐκκλησία εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ report III ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία εἶνε ἀκόμη μικροτέρα παρὰ εἰς τὰ δύο προηγούμενα reports. Τοῦτο εἶνε φανερόν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν σημειώσεων τὰς ὁποίας ἐζητήσαν νὰ περιληφθῶσιν ὡς ἀντιγνώμειαι τὰ Ὁρθόδοξα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ πλέον εἶνε τελείως φανερά ἡ διαφωνία ἐπὶ σημείων κεφαλαιώδους σημασίας, π.χ. Ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης—ἐπὶ τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς,—ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μυστηρίων,—ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν χειροτονιῶν—καὶ τέλος ἐπὶ τινων σημείων, τὰ ὁποῖα θίγουσι τὴν διδασκαλίαν περὶ Βαπτίσματος καὶ Θείας Κοινωνίας, τὰ ὁποῖα εἶνε τὰ μόνα Μυστήρια τὰ ὁποῖα ἔτυχον λεπτομεροῦς ἐξετάσεως.

* Ὁντος ἀδυνάτου νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας ἐδῶ, ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν τὴν μεγάλαν σημασίαν, τὴν ὁποῖαν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπ' αὐτῆς τῆς ἰδρύσεως της ἀπέδωκεν εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης ἀπὸ τοῦ ὁποίου, κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον ἄποψιν, ἐξαρτᾶται, ἐξ ἀνάγκης, τὸ ἔγκυρον ὅλων τῶν ἄλλων μυστηρίων, ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ Βαπτίσματος. Θὰ ἠθέλομεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅμιν ὅτι τὴν ἀντίληψιν ταύτην τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας συµμερίζονται πάντες ὅσοι, καλοῦντες ἑαυτοὺς Καθολικούς, στερεῶς ἔχονται τῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως τῆς ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

* Ἀνάπτυξιν μόνον τούτου τοῦ report θὰ κάμω ἀπὸ τὰς στίλβας τοῦ Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ διὰ τοὺς Ὁρθόδοξους θεολόγους, τὸν ἡμέτερον κληρὸν, καὶ τοὺς ἐγκύπτοντας εἰς τὴν μελέτην τῶν διδασκαλιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εὐσεβεῖς Ὁρθοδ. Χριστιανούς.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ WEIRTON, W. VA.

Πρὸς τὰ Ἀδελφὰ Τμήματα τῶν Φιλοπτῶχων
Ἀδελφοτήτων

Συνελθούσα ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τοῦ ἐν WEIRTON W. VA., Τμήματος τὴν 25ην Αὐγούστου ὅπως συζητήσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς περὶ ἰδρύσεως Προκαταρκτικῆς Θεολογ. Σχολῆς, ἀπεφάσισε ὁμοφώνως, ὅπως ἐνθέρμως ὑποστηρίξῃ τὴν σωτήριον αὐτὴν σκέψιν τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὅπως κάμῃ ἐκκλησίαν εἰς ὅλα τὰ ἀδελφὰ Τμήματα τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων, ὅπως ὑποστηρίξουν τὴν ἵδρυσιν τῆς Προκαταρκτικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν πραγματικῶς θὰ μορφώνωνται Ἱερεῖς καὶ Διδάσκαλοι ἱκανοὶ νὰ ἀναζωπυρήσουν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς μας ἐν Ἀμερικῇ τὸ αἶσθημα τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν καὶ διαιωνίσουν δι' αὐτῶν τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς γλώσσης μας ἐδῶ.

Ἄς μὴ αὐταπατώμεθα μὲ ἄλλας σκέψεις καὶ ἄς πιστεύσωμεν ὅτι μόνον ἐὰν ἡ Νέα Γενεὰ διαπαιδαγωγηθῇ, ἀπὸ Ἱερεῖς καὶ Διδασκάλους μορφωμένους ἐπιστημονικὰ καὶ νεωτεριστικὰ καὶ ἀκόμη βγαλμένους ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν Νέαν Γενεάν, μόνον τότε θὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ διαιωνίσωμεν τὴν φυλὴν καὶ θρησκείαν μας.

Μητέρες ἡμεῖς καὶ γυναῖκες Ἑλληνίδες μὲ βαθειὰ ριζομένα στὲς ψυχῆς μας τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας, βλέπουμε καὶ πιστεύουμε ὅτι καρξινωβατοῦμεν πιστεύοντες στὴν διαιώνισιν τῆς φυλῆς μας ἐν Ἀμερικῇ, στηριζόμενοι μόνον εἰς τὰ πρόχειρα μέσα πού οἱ πρῶτοι μετανάστες ἐθέσπισαν—σεβόμεθα καὶ εὐλαβικὰ ἐνθυμούμεθα τοὺς κόπους τοὺς ὑπεραγίους τῶν πρώτων μεταναστῶν Ἑλλήνων, θεμελιωτῶν ἐν τῇ ξένῃ—μὰ βλέπομεν καθημερινῶς στὰ δικά μας τὰ παιδιά καὶ στὰ παιδιά τῶν φίλων καὶ συγγενῶν μας, ὅτι ἀπαιτοῦνται νεώτερα μέσα, νεώτερα ἐφόδια καὶ νεώτεροι θυσίαι γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀφομοίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς γενεᾶς στὸν κυκεῶνα τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς, καὶ περιφρουρήσουν αὐτὴν ἀπὸ τὸν ἐξαμερικανισμόν. Καὶ τὰ ἐφόδια αὐτὰ πρώτη ἡ Σεβαστὴ Ἀρχιεπισκοπὴ ἤρριξε νὰ χαρίξῃ στὴν Νέαν Γενεάν, διὰ τῆς Προκαταρκτικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πού θὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας Διδασκάλους καὶ Ἱερεῖς ἱκανοὺς νὰ κρατήσουν ἀκραιφνεῖς Ἑλληνικὰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς καὶ νὰ διοχετεύουν στὸ αἷμα τῶν νεωτέρων γενεῶν πού θὰ ἀναβλαστάνουν στὴν Ἀμερικὴν ἀκούραστα καὶ ἐπιστημονικὰ τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας. Γι' αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ὡς Ἑλληνίδας, ἐναπόκειται περισσότερο, ὅπως ἐργασθοῦμε διὰ τὴν Προκαταρκτικὴ Θεολογικὴ Σχολή, πού ἰδρύεται ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ πού ἐγγυᾶται τὴν βάσιν τῆς περιώσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ Πρόεδρος
ANNA M. ΜΠΑΔΗΛΑ

Ἡ Γραμματεὺς
ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ Ε. ΚΑΚΑΛΑΚΗ

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΕΠ' ΑΙΣΙΟΙΣ ΟΙΩΝΟΙΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ καλύτερους οίωνους και με τὰς μεγαλυτέρας τῶν ἐλπίδων ἤρχισε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ ἅγιον ἔργον τῆς ἡ νεοϊδρυτος Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς Διδασκάλων καὶ Ἱερέων ἐν Πάμφρετ Σέντερ, Κονν. Ἡ Σχολὴ αὐτή, καταρτίζουσα ἐπὶ 2 ἔτη τοὺς μαθητὰς τῆς ἐνταῦθα, εἰς τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μαγικὸν ἐκεῖνο περιβάλλον, καὶ ἀποστέλλουσα αὐτοὺς διὰ νὰ συμπληρώσωσι καὶ τετραετείς, ἐπὶ πλέον, σπουδὰς εἰς Ἀθήνας ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν, προώρισται νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς τοὺς διδασκάλους, τοὺς ὁργανωτὰς, τοὺς κατηχητὰς, τοὺς Ἱεραποστόλους, τοὺς Ἱερεῖς τῆς αὖριον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων. Τὸ θαυμάσιον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐνθουσιῶδεις καὶ ἱεραὶ ψυχὰι ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν, ἐντὸς θραχυτάτου, σχετικῶς διαστήματος, εἶνε ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα τιμοῦν ὄχι μόνον τὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ λαοὺς ὁλοκληροῦς. Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὑποβάλωμεν τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήρια πρὸς ὅλους τοὺς συντελεστὰς τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς τῆς ἐξαιρετικῆς, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον ὅσον ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς αὐτῆς δὲν συνεπάγεται μεγάλας οἰκονομικὰς δαπάνας συμφώνως μετὰ τὰς τεθείσας θάσεις. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλοι θὰ χαρίσων προθύμως τὴν συνεργασίαν των διὰ τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον. Κοινότητες, Ἱερεῖς, Διδάσκαλοι, Σύλλογοι καὶ Ὁργανώσεις, ἅς κάμουν ὅ,τι ἐπιβάλλεται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, προσευχόμενοι ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΚΑΤΑ πολὺ εὐτυχῇ σύμπτωσιν ἀνεγνώσαμεν κατ' αὐτὰς εἰς ἡμερήσιον Ἀθηναϊκὴν συνάδελφον ἐντυπώσεις ἀναγνώστου, ὁ ὁποῖος μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐξαιρετικοῦ ὁμιλεῖ διὰ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἱερούς ἡμῶν Ναοὺς τῶν ὁποίων οἱ εὐλαβέστατοι Προϊστάμενοι ἀναπτύσσουν πρὸς τοὺς χριστιανούς των, χωρὶς νὰ παραθλέπουν τὸ καθήκον των, πᾶσαν λεπτότητα καὶ προθυμίαν διευκολύνσεως καὶ ὡς τέλειοι κοινωνικοὶ ἐργάται, ἐφάμιλλοι πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ἀποχρώσεων καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἡ παρατήρησις αὕτη μαρτυρεῖ, μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι, ἐκτὸς τῶν ὠραίων ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἀνεγείρει εἰς τὴν μεγάλην ταύτην καὶ φιλόξενον χώραν, διαθέτομεν, κατὰ λίαν εὐτυχῇ σύμπτωσιν καὶ τοὺς καταλλήλους πνευματικούς πατέρας, τῶν ὁποίων αἱ σύγχρονοι καὶ πεπολιτισμένοι ἀντιλήψεις τιμοῦν ἰδιαίτατα τὴν ἐν γένει Μητέρα Ἐκκλησίαν μας καὶ τὸν λαόν Της ἀπέναντι τῶν ἄλλων λαῶν καὶ ἀτόμων. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε κέρδος μέγα. Διότι αἱ πρῶται ἐντυπώσεις τῶν ἄλλων εἶναι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι καὶ βαρύνουν περισσότερον. Οἱ Ἱερατ, Προϊστάμενοι ἅς ἔχουν τοῦτο ὑπ' ὄψει των. Ἡ τελεία ἐξυπηρέτησις τοῦ ποιμνίου των εἶνε ἡ μόνη ἀποστολὴ των. Αὐτὸ εἶνε καὶ τὸ παράγγελμα τοῦ Θεοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας ἄλλως τε.

Η ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΙΕΡΑΤ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣ

ΔΕΝ εἶνε καθόλου ὠραῖον νὰ ὑπάρχουν ἀκόμη Κοινότητες, ἔστω καὶ πολὺ ὀλίγαι αἱ ὁποῖαι, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, νὰ καθυστεροῦν εἰς τοὺς πνευματικούς των πατέρας ἀρκετοὺς μηνιαίους μισθοὺς καί, συνεπεία τούτου, νὰ δυσκολεύωνται οὗτοι εἰς θαυμὸν πολλὰς ἀπελπιστικόν. Διότι εἶνε γνωστὸν, ὅτι οἱ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενοι μόνον ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των στηρίζονται, καὶ ὅταν ὁ μισθὸς αὐτὸς δὲν καταβάλλεται ἐγκαίρως, στενοχωροῦνται μεγάλως οἱ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἄλλους τακτικούς πόρους. Αἱ Κοινότητες ὅμως αὐταί, αἱ πολὺ ὀλίγαι δὲν διστάζουν πολλάκις νὰ κάμνουν διάφορα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γίνουν ἀργότερον ἢ τμηματικῶς ἢ καὶ νὰ ἀναβληθοῦν ὡσάκις δὲν εἶνε θεμελιώδη καὶ ἀπαραίτητα καὶ δὲν ἐμποδίζουν τὴν ὅλην πορείαν τῆς Κοινότητος. Αἱ Κοινότητες αὐταί ἅς ἔχουν ἐπίσης ὑπ' ὄψει ὅτι ὑπάρχουν ἄλλαι ἀδελφαὶ Κοινότητες αἱ ὁποῖαι, καίτοι οἰκονομικῶς μάλιστα ὄχι ἀνθηραί, ἐν τούτοις ὄχι μόνον δὲν καθυστεροῦν μισθοὺς εἰς τοὺς Ἱερατικούς Προϊσταμένους, ἀλλὰ προκαταβάλλουν αὐτοὺς κατὰ τὴν πρῶτην ἐκάστου ἐρχομένου μηνός. Ὁ σεβασμὸς, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φροντίς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἰδίᾳ συμβούλων ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶν Ἱερέων των θὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἐπιπρόσθετον δύναμιν διὰ νὰ μὴ καταβληθοῦν ποτὲ εἰς τὰς τόσας ἱερατικὰς των ἀσχολίας καὶ στενοχωρίας καὶ πολλὰς ἀπογοητεύσεις των, ἀλλὰ νὰ ἐπιτελοῦν τὰς ὑψηλὰς ὑποχρεώσεις των μετὰ νοῦν ἀπερίσπαστον.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ

Εἶνε λίαν ἀξιέπαινος ἡ ἐνέργεια τῶν διαφόρων εὐλαβῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων ὅπως ἐκδίδωσιν, κατὰ μῆνα ἢ καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, κοινοτικά δελτία, εἰς τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται διάφοροι ψυχωφελεῖς σύντομοι μελέται, ἀναγράφεται ἡ πνευματικὴ κίνησις τῆς Κοινότητος καὶ σημειοῦνται διάφοροι κοινοτικαὶ εἰδήσεις, ἐνδιαφέρονται τοὺς παρόικους. Κανεὶς δὲν εἴμπορεῖ νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν χρησιμότητα ἐνὸς τοιούτου δελτίου διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται εἰς τὰ ὄμματα ὧν ἡ ἐπωφελὴς κίνησις καὶ δρᾶσις τῆς Κοινότητος καὶ διαφωτίζονται καταλλήλως οἱ Χριστιανοί. Δύο ὅμως σημεῖα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει οἱ γράφοντες τοιαῦτα περιοδικά. Πρῶτον νὰ ἀποφεύγωνται αἱ δημοσιεύσεις πραγμάτων τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν σχέσιν μετὰ τὴν πραγματικὴν ἀποστολὴν τῆς Κοινότητος, ἡ ὁποῖα ἀποστολὴ εἶνε ἡ ψυχωφέλεια τῶν πιστῶν. Εἰς μερικά δελτία ἀνεγνώσαμεν, ἐπὶ παραδείγματι, ἀγγελίας καὶ δημοσιεύματα μὴ ἔχοντα σχέσιν μετὰ τὸν προορισμὸν τῆς Κοινότητος, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ἦσαν καὶ ἀντίθετα πρὸς αὐτόν. Δεύτερον παρετηρήσαμεν ὅτι εἰς μερικά δελτία συμβαίνει, πλειστάκις, τὸ ἑξῆς:—διὰ μίαν ἱεροπραξίαν Βαπτίσεως ἢ Γάμου, ἐνῶ διὰ τὸν ἕνα πάροικον ἀφιερώνονται 10-15 γραμμαὶ διὰ περιγραφὴν μεγάλην, δι' ἄλλον πάροικον καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἱεροπραξίαν ἀφιερώνονται μόλις 3-4 γραμμαί. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν συντακτῶν τῶν Κοινοτικῶν Δελτίων ἐπὶ τῶν σημείων αὐτῶν καὶ ἄλλων παρομοίων, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

τὸ ἴδιο ὡς πὺν καταντάει τὸ μικρὸ ἀσήμαντο γεγονός, ἡ μικρὴ ἀπερισκεψία ἐνὸς ἀτόμου, ἕνα διορθώσιμο λάθος νὰ προκαλῇ καὶ δέχεται ἕνα φοβερὸ κοινωνικὸ δάγκωμα γεμᾶτο φαρμάκι· ἡ πληγὴ δὲ πὺν ἀφήνει τὸ δηλητηριῶδες αὐτὸ δάγκωμα καθίσταται πολλὰς φορὰς ἀγιάτρευτη καὶ κάνει μιὰ ἢ περισσότερες ὑπάρξεις φοβερὰ δυστυχημένους. Τί νὰ κάμῃ σ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα ὁ νόμος καὶ πῶς νὰ ἐνεργήσῃ γιὰ νὰ τὸ προλάβῃ ἢ νὰ τὸ τιμωρήσῃ;

Ἐάν ὅμως ἐγὼ καὶ σεῖς καὶ οἱ ἄλλοι, πὺν μεταδίδουμε τὰς ἐδῆσεις αὐτὰς μὲ στραγγαλισμένη τὴν ἀλήθεια, εἴχαμε νὰ ὀρκισθοῦμε γιὰ αὐτά, πὺν μετεδώσαμε, ὅτι εἶνε ἀληθινά, ὁ φόβος τῆς ἐπιπορκίας ἴσως μᾶς συγκρατοῦσε. Ἀλλὰ οὔτε ἐμεῖς ἔχουμε νὰ ὀρκισθοῦμε οὔτε ὁ ποινικὸς νόμος μπορεῖ νὰ μᾶς πιάσῃ, γιὰτὶ δὲν θὰ βρῇ τὰ ἴχνη τῆς πηγῆς, κι' ἔτσι μένουμε ἀπόρροστοι σὲ μιὰ ἀθλιεστάτῃ πράξῃ μας· γιὰτὶ ἀντὶ νὰ διδαχθοῦμε καὶ ἐξασκηθοῦμε νὰ μεταδίδουμε πάντοτε τὴν ἀλήθεια τῶν ὅσων βλέπουμε κι' ἀκοῦμε καὶ νὰ μεταδίδουμε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ τὴν ἀγάπῃ πρὸς τοὺς συναθρώπους μας, γιὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινωνικῆς πίστεως, γιὰ τὸ ἀμόλυντον τοῦ χαρακτῆρός μας, γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας, ἀναγκάζομεθα νὰ λέγουμε ἀλήθεια μόνον ὅπου εἶνε ὁ ὅρκος καὶ πίσω του ἡ τιμωρία τῆς ἐπιπορκίας, ὅπου δὲ δὲν εἶνε, νὰ μὴ δίνουμε τὴν ἐλαχίστη σημασίαν γιὰ τὸ στραγγαλισμὸ τῆς ἀληθείας.

Ἔτσι συντρίβονται ἡ κοινωνικὲς σχέσεις, πὺν χρειάζονται γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, καὶ ἡ ζωὴ γίνεται βάσανος γιὰ ὅλους, γιὰτὶ σήμερα ἀδικεῖσαι σύ, αὐριο ἐγὼ, καὶ τὴν ἄλλην ὁ ἄλλος.

Γιὰτὶ ὅταν πρόκηται νὰ ὀρκισθῇ ἐπισήμως μὲ τὸ φόβον τοῦ νόμου, ἀναγκάζεται νὰ συγκεντρώσῃς τὴ μνήμη σου νὰ θυμηθῇς καλὰ ὅ,τι εἶδες κι' ὅ,τι ἄκουσες, ἐνῶ ὅταν πρόκηται νὰ τὰ μεταδώσῃς χωρὶς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὅρκου, τὰ διαστρέφεις ἢ δὲν ἐνδιαφέρεσαι διόλου γιὰ τὴν πιστότητά τους; γιὰτὶ δὲν βλέπεις σὲ κάθε τέτοια στιγμή ἐμπρὸς σου τὸν ὑπέρτατον νόμον τῆς ἀληθείας; γιὰτὶ δὲν αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτὸν σου δεσμευμένον μὲ τὸν μεγάλον ὅρκον τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ πίστεως; γιὰτὶ δὲν βλέπεις ἐκείνη τὴ στιγμή τὸ πῦσιον τοῦ χαρακτῆρός σου καὶ τὸ λέρωμα τῆς ψυχῆς σου; δὲν εἶνε ἄξια καὶ ἀρκετὰ αὐτὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τὸν ὅρκον καὶ νὰ σοῦ ἐπιβάλλουν νὰ μὴ πνίγῃς τὴν ἀλήθειαν; νὰ μὴ κηλιδώῃς ὑπάρξεις; νὰ μὴ ὑπερασπίζεσαι τὸ κακὸ; νὰ μὴ δολοφονῇς τὴν κοινωνικὴν εὐτυχίαν; δὲν εἶνε ὅλα ἐκεῖνα μεγαλυτέρας ἀξίας ἀπὸ ἕνα ἀναγκαστικὸν σήκωμα τοῦ χεριοῦ σου ὡς σημεῖον ὅρκου ἢ τὸ παλάμισμα στὸ Ἱ. Εὐαγγέλιον ἢ σὲ Ἱερὸν εἰκόνημα ἢ σὲ ἄλλο τι ἱερὸν ἀντικείμενον;

Ἐάν ὁ μεγάλος ὅρκος τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ πίστεως δὲν σὲ δεσμεύῃ, ἐάν, τὴ στιγμή, πὺν θὰ μαρτυρήσῃς τί εἶδες καὶ τί ἤκουσες, δὲν βλέπῃς ὅτι ἂν διαστρέψῃς τὴν ἀλήθειαν πέφτει ὁ χαρακτῆράς σου, λερώνεται ἡ κοινωνικὴ σου ὑπόστασις καὶ ἀρρωσταίει ἡ ψυχὴ σου, τί ἀξίαν ἡθικὴν ἔχει νὰ εἰπῇς τὴν ἀλήθειαν μόνον γιὰτὶ ὠρκίστηκες;

«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμῶσαι ὅλως· ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναί ναί, οὐ οὐ.»

—Ἔτσι θέλω τοὺς ὁπαδούς μου,—λέγει ὁ Χριστός.—Ἔτσι θέλω τὰ μέλη τῆς χριστιανικῆς οργανώσεως, πὺν λέγεται Ἐκκλησία· ὅταν λέγῃ ἐν ἄτομον ν α ἰ, νὰ εἶνε ν α ἰ, καὶ νὰ ἰσοφαρίζῃ οἰονδήποτε ὅρκον καὶ ὅταν λέγῃ ὅ χ ι, νὰ εἶναι ὅ χ ι καὶ νὰ μὴν ἀφήνῃ τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν εἰς τὴν σκέψιν ἐκείνων, πὺν τὸν ἀκοῦν. Αὐτὸς ὁ ὅρκος, πὺν εἶναι στὰ δικαστήρια καὶ λέγει: «ὀρκί-

ζομαι νὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν χωρὶς φόβον, χωρὶς πάθος, εἰς ὅ,τι ἐρωτηθῶ», θέλω—λέγει ὁ Χριστός—νὰ περιορισθῇ σ' ἕνα ν α ἰ κι' εἰς ἕνα ὅ χ ι, διότι τὸ περισσὸν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶ. Ὅ,τι περισσότερο ἀπὸ ἕνα ν α ἰ καὶ ἕνα ὅ χ ι μεταχειρισθῇς γιὰ νὰ βεβαιώσῃς ὅτι ἐκεῖνο, πὺν λὲς εἶνε ἡ ἀλήθεια, εἶνε μᾶλλον ἐκ πονηρῶν σκέψεων καὶ ἐπὶ πλέον, ξεσκεπάζει τὸν χαρακτῆρά σου γιὰτὶ εἶνε ἀπόδειξις ὅτι ἀναγνωρίζεις πῶς ἡ κοινωνία δὲν σὲ ἐμπιστεύεται.

Καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν βεβαιώνουν γιὰ τὸν ἑαυτὸν τοὺς οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι. Διηγοῦνται κατὰ τι καὶ ὀρκίζονται συνεχῶς χωρὶς νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ κανένας νὰ ὀρκισθῶν, ἀποδεικνύοντας ἔτσι, ὅτι τὸ ξέρουν πῶς ἡ κοινωνία δυσπιστεῖ στὸ ἄτομόν τοὺς καὶ στὰ λεγόμενά τους.

Δὲν αἰσθάνονται τί εἶδους κατὰπτωσι κάνουν μόνοι τους στὸ χαρακτῆρά τους νὰ τὸν θέτουν μὲ τοὺς ὅρκους τοὺς παρὰ κάτω ἀπὸ τὴν κοινὴν κοινωνικὴν πίστιν. Ἡ μᾶλλον αἰσθάνονται ὅτι πολὺ ὀλίγο μετεχειρίσθηκαν τὴν ἀλήθειαν στὰς διηγήσεις τους καὶ τὰς ὑποσχέσεις τους καὶ μιὰ φορὰ πὺν εἴπαν ἀλήθειαν, μποροῦν ἄφοβα καὶ νὰ ὀρκισθῶν γι' αὐτὸ πὺν λέγουν.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ φέρῃ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾷ τὸν ὅρκον διότι λέγει «καὶ πέρας πάσης ἀντιλογίας εἰς βεβαιώσιν ὁ ὅρκος». Ἀλλ' εἶναι φανερόν ὅτι μὲ τὰ λόγια αὐτὰ δὲν συνιστᾷ ὁ Ἀπόστολος τὸν ὅρκον· λέγει—διὰ νὰ παύσῃ πᾶσα ἀντιλογία ἂς γίνῃ ὅρκος—διότι ἡ ἀντιλογία εἶναι χειρότερο κακὸ. Ἐάν ἡ ἀντιλογία εἰς κάποιον ζήτημα δὲν σταματήσῃ ἔστω καὶ μὲ ἄλλο κακὸ, μὲ τὴν ὀρκωμοσίαν, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ φέρῃ ρήξεις, φιλονικεῖες, συμπλοκὰς καὶ φόνον ἀκόμη.

Ἔτσι δίνει μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ὅρκου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλὰ γιὰ ἀνθρώπους πὺν δὲν ἀνεπτύχθησαν ἀκόμη πραγματικὰ χριστιανικῶς καὶ βρίσκονται σὲ χαμηλὸ ἀκόμη ἡθικὸ ἢ ἀνθρωπιστικὸ ἐπίπεδο.

Ἀλλ' ὁ Χριστός θέλει ἐξευγενισμένη τὴν κοινωνικὴν πίστιν καὶ τὰ μέλη τῆς κοινωνίας νὰ μποροῦν νὰ ζοῦν καὶ ἐνεργοῦν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι γύρω τους δὲν περιστοιχίζονται ἀπὸ δόλο, ἀπάτη καὶ ψευτιά· καὶ τότε νὰ εἶνε ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους ὥστε ἕνα ν α ἰ ἢ ἕνα ὅ χ ι νὰ ἀντικαθιστᾷ κάθε ὅρκο.

«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμῶσαι ὅλως. Ἔστω δὲ ὁ ὅρκος ὑμῶν ναί ναί, οὐ οὐ, τὸ δὲ περισσὸν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν.»

Διαδῶσατε τὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ».
Συστήσατε καὶ εἰς τοὺς φίλους σας νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ του. Ἐνδράσαμεν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον δολλ. 2.00 διὰ νὰ γίνῃ κτῆμα ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων οἰκογενειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Εἶνε ἡ ὑγειεινότερα πνευματικὴ τροφὴ πάσης ἡλικίας.

THE ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive, Astoria, New York

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ Π. Θ. ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ POMFRET, CONN.

«Τὴν μεγαλειτέραν ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ χρησιμότητος τῆς ἀνωτέρας ταύτης Σχολῆς», εἶπεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὁμιλῶν κατὰ τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς, «παρέσχον αὐτὰ τὰ ἀγαπητὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τοὺς πρῶτους μαθητάς». Καὶ ἐστράφη πρὸς αὐτὰ καὶ πάλιν, πού τὰ ἐκαμάριον ὅλην τὴν ὥραν, πλήρης στοργῆς καὶ ὑπερφηφανεῖς πατρικῆς, μὲ μίαν θεομὴν εὐχὴν, ὅπως διακαίωσιν τὰς ἐλπίδας, μὲ τὰς ὁποίας ἰδρύθη τὸ Σχολεῖον τοῦτο.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων εἶχεν ὀρισθῆ εἰς δέκα πέντε καὶ τόσοι περίπου θὰ προσλαμβάνωνται κατ' ἔτος, διὰ τὰ μὴ δημιουργηθῇ ὑπερπληθώρα, ὅταν θὰ ἀποφοιτοῦν. Καὶ ἔπρεπεν ἐκτὸς τοῦ πιστοποιητικοῦ καλῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἄλλων προσόντων νὰ ἔχουν καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου Ἀμερικανικοῦ, ἢ Ἑλληνικοῦ.

«Ἀλλὰ πού θὰ εὐρίσκοντο τόσα Ἑλληνόπουλα, γεννημένα εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μὲ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ πρὸ παντὸς μὲ τόσον ἐνθερμὸν ζῆλον, διὰ τὰ γίνουσι Διδάσκαλοι καὶ Ἱερεῖς; Καὶ νὰ κλεισθοῦν εἰς μίαν ἐσωτερικὴν σχολὴν διὰ τὰ προπαρασκευασθῶν ἐπὶ δύο ἔτη; Καὶ ὕστερον νὰ μεταβῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης ἢ τῶν Ἀθηνῶν; Καὶ νὰ σπουδάσων ἄλλα τέσσαρα χρόνια; Τὰ παιδιὰ μας δὲν ἀγαποῦν τὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὰς Κοινότητας. Διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν σκέπτονται διόλου!» Αὐτὰ ἐλαφρῶς ἐπανελαμβάνοντο ἕως χθές.

Καὶ ἐγράφοντο καὶ διεδίδοντο ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους τόσα ἀποκαρδιωτικά: διὰ τὰ χαρακτηρισθῇ ἡ Νέα Γενεὰ ὡς ἀδιάφορος καὶ ψυχρὰ πρὸς κάθε τι Ὀρθόδοξον Ἑλληνικόν· καὶ διὰ τὰ ἀποτύχη μία προσπάθεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡνωμένου, πού εἶναι ἀπὸ τὰς εὐγενεστεράς.

Τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς ἔδωσαν τὴν πεῖδι ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν εἰς ὅλας τὰς ἀπαισιοδοξίας καὶ τὰς ἀντιθέτους γνώμας καὶ ἐνεργείας. Ἐζητήθησαν δέκα πέντε. Καὶ ὑπέβαλον αἰτήσεις ἄνω τῶν εἴκοσι πέντε. Τὰ γράμματά των πρὸς τὴν Ἐφορείαν τῆς Σχολῆς εἶνε γεμῆτα ἀπὸ ψυχικὴν ἀνωτερότητα καὶ πόθον συγκινητικὸν νὰ ἐξυπηρετήσων τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν Κυριακὴν, παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεως των διὰ τὴν Σχολὴν, μετέλαβον τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἀφοῦ προητοιμάσθησαν δεόντως. Καὶ ὅταν ἐξεκίνησαν πρὸς τὸν εὐλογημένον δρόμον προεπέμφθησαν ἀπὸ τοὺς Αἰδ. Ἐφημερίους των, τοὺς γονεῖς καὶ ὁλόκληρον τὴν Κοινότητα, ὅπως τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς τὰ χωριά μας ἐπροβοδίζοντο οἱ προσκυνηταὶ διὰ τὰ Ἱεροσόλυμα ὁπόθεν θὰ ἔφερον τὸ Ἅγιον Φῶς. Ἔτσι τὰ παιδιὰ ἐλπίζον καὶ θὰ προσπαθῶσιν, ὅταν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀποφοιτήσων, νὰ ἐπιστρέψουν κομίζοντα ἀπὸ τὴν Πατρίδα τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, πνευματικοὶ ὁδηγοὶ καὶ ἐμπνευσταὶ ἐνὸς μεγάλου Ἑλληνισμοῦ, πού ὁλονὲν καὶ συγκεντρώνεται ἰσχυρότερον γύρω ἀπὸ τὰς Κοινότητας, τὰς Ἐκκλησίας, τὰ Σχολεῖα, τὰς Ὀργανώσεις μας καὶ εἰς μί-

αν συνεργασίαν ἀδελφικωτέραν εἰς τὰς οἰκονομικάς του ἐπιχειρήσεις.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν Μαθητῶν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Ἁγισμοῦ ἦτο εἰκὼν κυνητῆ εὐγενείας Ἑλληνικῆς καὶ Χριστιανικῆς ταπεινοφροσύνης, πού ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν, ὥστε ὅταν ὁ Σεβ. Ἀγίου Φραγκίσκου Κορσ Κάλλιτος τοὺς παρουσίασεν ὀνομαστικῶς τὸν καθένα πρὸ τοῦ δακρύοντος λαοῦ, οὗτος τοὺς ἐπευφήμησεν αὐθορμήτως καὶ ἐνθουσιωδῶς μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν λέξιν «ἄξιος».

Τὸν ἀντιπροσωπευτικὸν τύπον, ἀπὸ τὴν πρώτην προκήρυξιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, σχετικῶς μὲ τὴν Σχολὴν ταύτην, παρουσίασεν ὁ νεαρὸς βλαστὸς κ. Χρήστος Ἰω. Πέτρου, ἐκ FREMONT, NEBRASKA, φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου SWARTHMORE COLLEGE, PENN. καὶ Ὑπατος Πρόεδρος τῶν «Υἱῶν τοῦ Περικλέους», ὁ ὅποιος, ἀντίθετα καὶ διαφορετικὰ πρὸς πολὺ μεγαλειτέρους τὴν ἡλικίαν, γράφει ὡς ἑξῆς:

ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον
κ. Ἀθηναγόραν,

Σεβασμιώτατε,

Ἐξαιρετικὴ ἦτο δι' ἐμέ ἡ τιμὴ νὰ λάβω τὴν ἐμπνευστικὴν ἐπιστολήν Ὑμῶν. Διὰ τοῦτο καὶ εὐχαριστῶ Ὑμᾶς διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Ἀλλὰ συνάμα καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπιτρέψῃτέ μοι, ὅπως ἐν ὀνόματι τοῦ Τάγματος τῶν Υἱῶν τοῦ Περικλέους καὶ ἐμοῦ θεβαιώσω Ὑμᾶς, ὅτι θὰ εἶνε προνόμιον δι' ἡμᾶς νὰ συντελέσωμεν πάσῃ θυσίᾳ εἰς οἵανδήποτε προσπάθειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ Ὀργάνωσις ἡμῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ νέους ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνας τὴν καταγωγὴν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐνεμήκοντα τοῖς ἑκατὸν εἶνε μέλη τῆς Ὀρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν ἐπομένως ἡ Ὀργάνωσις ἡμῶν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχω καὶ μάλιστα ἐνθουσιωδῶς ὁλόκληρον τὴν συνεργασίαν τῆς καὶ ὑποστήριξιν πρὸς πλήρη πραγματοποίησιν ἐνὸς τόσον εὐγενοῦς σχεδίου, τῆς δημιουργίας τῶν νέων Διδασκάλων καὶ Ἱερέων ἀπὸ τὴν Νέαν Γενεάν, θὰ ἦτο περιττὸν κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ ἔχωμεν τὴν Ἀδελφότητα τῶν Υἱῶν τοῦ Περικλέους.

Πιστεύω, ὅτι ἐν Ἱερατικὸν Σχολεῖον, ὡς διατυπώνετε καὶ ἀναπτύσσετε τὴν ἰδέαν, εἶνε σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐχρειάζετο καὶ ἀνεμένετο ἀπὸ μακροῦ. Καὶ θὰ ἀποβῇ παράγων θεμελιώδης πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διαρκείας τῆς Ὀρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μελλοντικῶς ἐν Ἀμερικῇ. Ἡμεῖς δέ, ἡ Νέα Γενεὰ, ἀποθλόπομεν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ὡς τὸ ζωντανὸν ἱδρυμα τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τῶν εὐγενικῶν ἰδεωδῶν.

Ἐπιπρόσθετον προνόμιον καὶ χαρὰ θὰ εἶνε δι' ἐμέ ἂν δυνηθῶ μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ Ὑμᾶς καὶ νὰ συνομιλήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου τίθεμαι εἰς τὰς διαταγὰς Ὑμῶν.

Καὶ μὲ τὰς θερμότητας τῶν εὐχῶν, ὅπως τοῦτο ἐπιτευχθῇ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, διατελῶ λίαν εὐσεβῶς ὁμέτερος,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΩ. ΠΕΤΡΟΥ

Ὑπατος Πρόεδρος

ΛΥΣΕΙΣ ΑΠΟΡΙΩΝ

18 'Ιουνίου, 1937,

'Αξιότιμον Διεύθυνσιν τοῦ «'Ορθ. Παρατηρητοῦ»,

«Στὸν «'Ορθ. Παρατηρητὴν» 20 τρέχοντος, εἶδον πολ-
λὰς ἐρωτήσεις καθὼς καὶ μίαν τοιαύτην ἐνὸς ποῦ ἐρωτοῦ-
σε ἂν πρέπει νὰ πηγαίνουν στὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὸν θά-
νατον προσφιλὺς προσώπου, καὶ εἶμαι σύμφωνος μὲ τὴν
ἀπάντησίν σας. Πλὴν ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ μάθω, ἂν
πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ βαστοῦν ἀναμμένα κεριά οἱ συγ-
γενεῖς τοῦ θανόντος εἰς τὸ μνημόσυνον; καὶ πῶς προῆλθε
ἢ συνήθεια αὕτη ὥστε παντοῦ καὶ πάντοτε συνήθισαν οἱ
συγγενεῖς τοῦ θανόντος στὸ μνημόσυνόν του, ἢ στὴν κη-
δεῖα του καὶ δὲν βαστοῦνε κηριά; 'Η γνώμη μου εἶναι ὅτι
καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ βαστᾶνε κηριά καὶ μάλιστα μὲ πί-
στιν καὶ εὐλάβειαν.

'Ελπίζω ὅτι θὰ ἀξιωθῶ ἀπαντήσεώς σας εἰς τὸ ἐπόμε-
νον.

Παρακαλῶ ἐπίσης νὰ μοῦ ἐξηγήσετε τί ἐννοεῖ «ἀνιόν-
τας καὶ κατιόντας τοῦ ἀναδεκτοῦ καὶ ἀναδόχου.»

'Ολως ὑμέτερος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ

315 6th Street, Ambridge, Pa'

'Α π ά ν τ η σ ι ς Α'

'Η ἐρώτησίς σας εἶναι ἀπὸ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν
εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πραγματικὴν σπουδαιό-
τητα εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τοῦ Χριστιανοῦ. Διότι τὸ
Μνημόσυνον, ὡς ἀνέπτυξα εἰς ἄλλο τεῦχος τοῦ 'Ορθοδό-
ξου Παρατηρητοῦ, εἶναι κοινὴ προσευχὴ (ὧλων ὅσοι ἐν-
διαφέρονται) πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα γίνῃ ἕως ὑπὲρ τῆς ψυ-
χῆς τοῦ ἀποθανόντος. Συνεπῶς, εἴτε κρατοῦν εἴτε δὲν κρα-
τοῦν κηριά ἀναμμένα οἱ συγγενεῖς καὶ λοιποί, δὲν ζημιού-
ται ἡ ἀξία τῆς προσευχῆς ταύτης, δηλαδὴ τοῦ μνημοσύνου
ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθανόντος.

'Επειδὴ ὅμως εἶναι καὶ τὸ Μνημόσυνον τελετὴ 'Εκκλη-
σιαστικὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἐκκλη-
σίας μας ὁμοιόμορφως, δι' αὐτὸ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι πρέ-
πει πάντοτε τὸ ἐκκλησίασμα, τὸ ὁποῖον προσεύχεται εἰς τὸ
Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μεταστάντος, νὰ ἔχῃ κηριά ἀναμμέ-
να καὶ αὐτὸ νὰ γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μας.

Πιστεύω δὲ ὅτι αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται, πρῶτον διότι
τὸ ἄναμμα τοῦ κηρίου εἰς τὴν 'Εκκλησίαν μας θεωρεῖται
καὶ ὡς εἶδος μικρᾶς θυσίας, μιᾶς μικρᾶς προσφορᾶς ὡς
δώρου εἰς τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπον,
διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ὁποῖου ἢ διὰ τὴν υἰεῖαν τοῦ ὁποῖου, ἂν
εἶναι ζῶν, προσφέρομεν τὸ καύσιμον τῶν κηρίων, ὅπως
καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ κανδήλια, καὶ τοῦ θυμιάματος.

Δεύτερον τὸ ἄναμμα τῶν κηρίων ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ
ἀποθανόντος καὶ τοῦ 'Εκκλησιάσματος δίδει καὶ τὴν ἐντύ-
πωσιν ἰδιαιτέρας τελετῆς καὶ προσευχῶν ὑπὲρ τῆς ἐν λό-
γῳ ψυχῆς, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχουν ὁρατώτερον ὅλοι
ὅσοι εἶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἡ προσευχὴ τῶν συγκεν-
τροῦται περισσότερον εἰς τὸ τελούμενον. Φυσικά, ὅταν
basτοῦν κηριά, πρέπει νὰ τὰ βαστοῦν μὲ πίστιν καὶ εὐ-
λάβειαν, ὅπως γράφετε. Καὶ ὅχι μόνον εἰς τὸ μνημόσυ-
νον τὸ ἐκκλησίασμα πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ πίστιν καὶ εὐ-

λάβειαν ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ποῦ εἰσέρχεται
εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἕως ποῦ νὰ ἐξέλθῃ.

'Η συνήθεια αὕτη εἶναι παλαιστάτη εἰς τὴν ζωὴν τῆς
'Εκκλησίας μας. Εἰς ἄλλο τεῦχος τοῦ «'Ορθοδόξου Πα-
ρατηρητοῦ» πέρυσιν ἔγραψα δι' ὅλα αὐτά. ἂν ζητήσετε
στὸν Πίνακα τῶν περιεχομένων τοῦ περυσينوῦ τόμου θὰ
τὰ εὑρητε ἐν ἐκτάσει.

'Α π ά ν τ η σ ι ς Β'

'Ανιόντες δικοί σου εἶναι ὁ πατέρας σου, ὁ παππούς
σου, ὁ πρόπαππός σου κλπ. καθὼς καὶ ἡ μητέρα σου, ἡ
γιαγιά σου, ἡ πρόγιαγιά σου κλπ.

Κατιόντες δὲ εἶναι τὰ παιδιὰ σου, τὰ ἐγγόνια σου, τὰ
δισέγγονά σου κλπ.

Δὲν εἶναι ὅμως τὰ ἀδελφία οὔτε ἀνιόντες ἐνὸς προ-
σώπου, οὔτε κατιόντες· πολὺν δὲ περισσότερον δὲν εἶναι
τὰ ἐξαδελφία, οἱ γαμβροὶ κλπ.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΩΣ ΤΥΠΩΜΕΝΟΝ, ΣΤΕΡΕΩΣ

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἶναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσι-
κὴν μὲ Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικὴν. 'Ενηρμο-
νισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν 'Οργα-
νον, 'Αρμόνιον ἢ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λει-
τουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορωδίας καὶ
εὐχὰς καὶ αἰτήσεις τοῦ 'Ιερέως. Περιλαμβάνει
μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγά-
λας 'Εορτὰς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ
Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινάς. Εἶ-
ναι λίαν εὔχρηστον καὶ ἡ τιμὴ του ἐκανονίσθη
εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκ-
δόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως.

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Θ Η Τ Ε

τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς 'Εκκλησίας,
τὰ 'Ελληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σπῖτια.

'Α π ε υ θ υ ν θ ῆ τ ε :

Supreme Educational Board, Greek Archdiocese
25-19 39th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΤΟ Α' ΤΟΠΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἀπορροφημένοι ἀπὸ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, πρωτίτως ὅμως τσακισμένοι τὴν ψυχὴν ἀπὸ μικροζητήματα κοινοτικά καὶ ἀπασχολήσεις ματαίας, παραλείπομεν πολλάκις καθήκοντα ἱερά, ἀφήνομεν δυνάμεις ἀχρησιμοποίητους, φέρομεν τὰς διαιρέσεις μας καὶ ἐκεῖ ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχομεν δημιουργήσει μίαν παράταξιν ἐνιαίαν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ ἀκόμη χάριν τῶν ἀτομικῶν μας πραγματικῶν συμφερόντων.

Ἦκουσα κατ' ἐπανάληψιν τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον νὰ λέγῃ εἰς συγκεντρώσεις Ἑλληνίδων, ὅτι «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἐδείχθη καὶ ἐν Ἀμερικῇ σκανδαλωδῶς φιλέλλην μὲ τὸ νὰ στείλῃ Ἑλληνίδας σὺν τὴν καλλιτέραν Του εὐλογίαν».

Καὶ εἰς μίαν Ἑγκύκλιον τυπωμένην τοῦ Κ. Δ. Σ. τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων Ἀμερικῆς ἀναγινώσκω: «Ὁ γυναικὲς τῆς πατρίδος μας! Εἶσθε Ἑλληνίδες. Κάθε ἡμέρα, πὺν ἀνατέλλει, εἶνε καὶ μία νέα αὐγὴ τοῦ ὑψηλοῦ σας προορισμοῦ. Σεῖς πρέπει νὰ γίνητε ἡ πρωτοπορεία ὅλων τῶν μεγάλων ἔργων, ἡ γενεσιουργὸς οὐσία τῆς θρησκευτικῆς μας καὶ ἐθνικῆς ζωῆς.»

Πῶς ὅμως ἐξετιμήσαμεν τὴν ἰδιαίτεραν ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς Θ. Προνοίας; Καὶ πῶς ἐχρησιμοποιήθη ἡ τεραστία αὕτη ἠθικὴ δύναμις, πὺν ἀποτελεῖ ὁ Ἑλληνικὸς γυναικεῖος κόσμος ἐν Ἀμερικῇ; Καὶ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μεγάλων μας ἰδανικῶν καὶ τόσων κοινοτικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων ποῖα ἀναγνώρισις ἐγένετο καὶ ποῖος ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνθάρρυνσις συγκεντρωμένη;

Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὑποσυνείδητα κατὰ τὴν Γ. Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν τοῦ 1931 εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐψηφίσε τὴν συγκρότησιν τῶν Ἑλληνίδων εἰς μίαν Ὁσώνωσιν ὑπεράνω κομματισμῶν καὶ Ὁργανώσεων ἀνδρικῶν. Καὶ τὴν ὀνόμασε «Φιλόπτωχον Ἀδελφότητά τῶν Ἑλληνίδων».

Ἀλλὰ πέσαν τῆς περιθάλψεως ἀδελφῶν πονεμένων ἀνέστην εἰς αὐτὴν νὰ σχηματίσῃ «Στρατὸν Σωτηρίας», ἐμπόδῃ εἰς τὰ τόσα οὐράνια, πὺν μᾶς ἀπειλοῦν, καὶ νὰ ἀποβῇ υἱά μεγάλη Μάνα δὲ τὴν στενωτέραν σύσσειξιν τῆς διονευσίας ἀπέναντι τῶν διαλυτικῶν τάσεων, πὺν χαρακτηροῖσιν κάποτε τοὺς ἄνδρας.

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἑλληνίδων ἐδικαίωσε πλήρως τὰς ἐλπίδας τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς. Τὰ Τμήματά της καλύπτουν ὅλας σχεδὸν τὰς Κοινότητας καὶ Παροικίας. Ἀοιθιῇ γιλιάδας μέλη. Ἀσπανῶ κατ' ἔτος ἄνω τῶν 100,000 δολλαρίων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ὄλων εὐαγῶν σκωπῶν. Καὶ ἀκόμη περισσότερον τὸ κοινοτικὸν καὶ κοινωνικὸν της ἔργον κατέστησεν αὐτὴν ἀξίαν γενικοῦ θαυμασμοῦ εὐγνωμοσύνης καὶ ὑποστηρῆς ἐκθύμου.

Διὰ νὰ συγκροτήσῃ δ' ἔτι πλέον τὰς δυνάμεις της ἤρχισε νὰ ὀργανώῃ Συνέδρια Γενικά καὶ Τοπικά.

Ἀπὸ ἐν τοιοῦτον Τοπικὸν Συνέδριον τῶν Φιλοπτῶχων

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πρὸς τὴν Σεβ. Διεύθυνσιν
τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ»

Ἐνταῦθα

Διὰ τῆς παρούσης μου δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφέρω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου, ἀναφορικῶς διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν πρώτοις βλέπω, ὅτι διατυμπανίζεται ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις ὑστερεῖ διὰ τὴν ἀνυπαρξίαν ἀρκετῶν σχολείων κλπ., καὶ ἐπιρρίπτονται αἱ εὐθύναι ἐπὶ τῆς ἀνεπαρκείας τούτων εἰς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνῶ κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἀντίληψιν τὰ σχολεῖα εἶναι ὑπεραρκετὰ καὶ διεσκορπισμένα μὲ πολὺ μικρὸν ἀριθμὸν μαθητῶν κυμαινόμενον ἀπὸ 15,— 25—30 καὶ πολλάκις ὀλιγωτέρων καὶ τῶν 10, ἀναλόγως τῆς συνοικίας, καὶ τὸ νὰ ἀπασχολοῦνται οἱ διδάσκαλοι μὲ ἕνα τοιοῦτον ἀριθμὸν μαθητῶν εἶναι ἀνάξιον λόγου, διότι ὁ χρόνος καὶ ὁ κόπος χάνεται καὶ ὑπέρογκα ἐνοίκια πληρώνονται.

Γνωρίζω, ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔχω, ὅτι ἐν Μπουκλιν, εἰς μίαν συνοικίαν, πὺν δὲν ὑπερβαίνουν οἱ μαθηταὶ

Ἀδελφοτήτων ἐν Σπρίγκφιλντ, Μασσ., γράφων καὶ ἀποστέλλων ὀλίγας ἐντυπώσεις, σπεύδω νὰ εἶπω, ὅτι δὲν εἰμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς καὶ νὰ περιγράψῃ τὴν ἐπιτυχίαν, πὺν ἐσημείωσε τὸ Συνέδριον τοῦτο.

Ἀπὸ τὸ Γενικὸν Συνέδριον τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων ἐν Βοστώνῃ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1935 εἶχεν ἐνισχυθῇ ἡ πεποίθησις, ὅτι αἱ Ἑλληνίδες μας, ἐμπνευσμέναι ἀπὸ τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ μὲ βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των εἰς Ἀμερικὴν, γνωρίζουν καὶ Συνέδρια νὰ συγκροτοῦν καὶ καλῶς νὰ τὰ διεξάγουν. Καὶ τὸ Συνέδριον τῆς Βοστώνης ἤνοιξεν ἱστορίαν καὶ ἀφῆκεν ἐποχὴν.

Ἄλλ' ἐκεῖ ἐπρόκειτο περὶ Γενικοῦ Συνεδρίου. Ἀντεπροσωπεύοντο ὅλαι αἱ Φιλόπτωχοι Ἀδελφότητες Ἀμερικῆς. Καὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν εἶχον ἔλθει καὶ ἀπὸ μακράν.

Τὸ Τοπικὸν Συνέδριον εἰς τὸ Σπρίγκφιλντ, Μασσ. περιελάμβανε τὰ Τμήματα μόνον τῆς Νέας Ἀγγλίας καὶ Νέας Ὑόρκης. Αἱ προετοιμασίαι δὲν εἶχον γίνῃ παρὰ τὸν τελευταῖον μῆνα. Καὶ μία ἀμφιβολία ἐπεκράτει ἂν θὰ συνεκαλεῖτο ὀριστικῶς.

Παρὰ ταῦτα ἡ ἐπιτυχία του ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν καὶ κάθε ἐγκωμιαστικὸν χαρακτηρισμὸν. Ὁφείλεται δὲ αὕτη εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ φιλότιμον δρᾶσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Φιλ. Ἀδελφότητος τοῦ Σπρίγκφιλντ, Μασσ., καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, εἰς τὴν ἀμέριστον βοήθειαν καὶ συνεργασίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῶν χριστιανῶν της ὅλων, εἰς τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποῖαν ἀνταπεκρίθησαν αἱ προσκληθεῖσαι Ἀδελφότητες καὶ εἰς τὴν παρουσίαν μελῶν τοῦ Κ. Δ. Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως ταύτης. Πῶς διεξήχθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου θὰ γράμω εἰς τὸ προσεχές.

Δ.

τούς 15, πληρώνουν 30 δολάρια τὸν μῆνα ἐνοίκιον ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τῆς διδασκαλίας.

Μὲ ὅλα αὐτὰ θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω: Διατί ἡ Σεβαστὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν προβαίνει εἰς μίαν συγχώνευσιν μερικῶν ἀπὸ τὰ σχολεῖα αὐτά διὰ νὰ ἐπέλθῃ κάποια οἰκονομία εἰς ἐνοίκια καὶ ἄλλας δαπάνας, οἰκονομία χρόνου καὶ κόπου; κλπ.

Δεύτερον, μετὰ τὴν συγχώνευσιν, νὰ καταρτισθῇ τμήμα διδασκαλίας οἰκοκυρικῆς, καθήκοντα μητρός κλπ., εἰς τὸ ὁποῖον νὰ φοιτῶσι μόνον κορίτσια κάτω τῶν 25 καὶ ὄχι κάτω τῶν 15 ἐτῶν, ταυτοχρόνως δὲ διδασκαλίαν θρησκευτικῶν, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ καλὴ μόρφωσις, ἡ καλὴ διαγωγή, ἡ πίστις πρὸς τὴν θρησκείαν, ἡ εὐγένεια, τὸ καλῶς φέρεσθαι, ἐξαρτῶνται ὅλα πρῶτον ἀπὸ τὴν Ἑλληνίδα μητέρα καὶ ἔπειτα κατόπιν ἡ σχολικὴ ἐκπαίδευσις.

Γνωρίζω κορίτσια τὰ ὁποῖα ὑπανδρεύθησαν χωρὶς νὰ ἔχουν ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν οἰκοκυρικῆς καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ κάνουν τὸν σταυρόν τους βιολιστί. Ἀλλὰ τί νος σφάλμα εἶναι; τοῦ κοριτσιοῦ; ὄχι, βεβαίως, εἶναι τῆς μητρός· ἀλλὰ καὶ ἔφ' ὅσον ἡ μητέρα στερεῖται καλλιτέρας μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως, τὴν εὐθύνην φέρει καί ποιος ποὺ δὲν τὴν ἐξεπαίδευσεν, καὶ αὕτη εἶναι ἡ Πατρίς.

Εὐελπιστῶν εἰς τὴν σεβαστὴν σας ἀπάντησιν,

Εὐσεβάστως διατελῶ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Γ. ΠΛΑΤΗΣ

Ἀπάντησις

Μέχρι τοῦδε ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» εἶχε στήλην λύσεως ἀποριῶν, διὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα μόνον. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ περιοδικὸν μας αὐτὸ ἔχει (ὡς καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαιμεν) προορισμὸν νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς Ἐκκλησιαστικο-φυλετικὰς μας ἀνάγκας ἐδῶ, ἡ δὲ ἐκπαίδευσις εἶναι ἡ κυριώτερα ἐκδηλώσις καὶ ἐνέργεια τῆς φυλετικῆς μας συνειδήσεως, ὄχι μόνον δὲν ἀρνούμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν μᾶλλον τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἀλλὰ πράττομεν τοῦτο καὶ λίαν εὐχαρίστως.

Ποῖν ὅμως ἀπαντήσωμεν σᾶς ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ὅτι ὑπάρχει κάποια ἀντίφασις τῶν ἰδεῶν σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸ πῶτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς σας, πρὸς τὰς ἰδέας σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸ δεύτερον μέρος αὐτῆς.

Κοί ποῶτον. Ἐκφορίζετε τὴν γνώμην, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔλλειψις ἀπογευματινῶν σχολείων καὶ ὅτι τὰ ὑπάρχοντα εἶναι ὑπεραρκετά· προσθέτετε δέ, ὅτι ὑπάρχουν καὶ σχολεῖα ὅπως εἰς τὸ Μπροῦκλιν, τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε μᾶλλον περιττά διότι ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι μόλις 15 πληρώνουν ἐνοίκιον αἰθούσης 30 δολλ. κατὰ μῆνα καὶ ἐπὶ πλέον τὸν μισθὸν τῆς διδασκαλίας.

Εἰς τοῦτο σᾶς ἀπαντῶμεν, ὅτι τὰ 450 σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, δὲν εἶναι οὔτε ὑπεραρκετά οὔτε ἀρκετά. Ἐν ἀναλογίᾳ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ μας, ἀνερχομένου εἰς ἑπτακοσίας τοῦλάχιστον χιλιάδας, ἀναλογεῖ ἕνα σχολεῖον εἰς 1500 ψυχὰς Ἑλλήνων. Ἐὰν δὲ παρατηρήσωμεν ὅτι εἰς τὰ πλείοντα τῶν σχολείων μας οἱ μαθηταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸν ἀριθμὸν 70 κατὰ μέσον ὅρον, τότε εὐρίσκωμεν ὅτι μόλις κατὰ τὸ ἡμῖς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῶν παιδιὰ ἐκάστης συνοικίας ἢ πόλεως πηγαίνουν εἰς τὰ σχολεῖα μας.

Μεταξὺ ἄλλων, τὰ ὁποῖα εἶναι αἷτια τοῦ κακοῦ τούτου, εἶναι καὶ τὸ ὅτι αἱ ἀποστάσεις εἰς πολλὰ μέρη εἶναι πολὺ μεγάλαι καὶ συνεπῶς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δαπανᾶται πολὺς χρόνος εἰς τὸν πηγαينوερχομὸν τῶν παιδιῶν εἰς τὸ σχολεῖον, τὸν δὲ χειμῶνα νυκτῶνει ἐνωρίς, ἐπὶ πλέον εἶναι τὰ ἔξοδα τοῦ πηγαينوερχομοῦ πολλὰ εἰς τὸν μῆνα, καὶ μάλιστα ὅταν μία οἰκογένεια θέλῃ νὰ στείλῃ δύο-τρία παιδιὰ τῆς.

Δι' αὐτὸ τὰ συνοικιακὰ αὐτὰ μικροσχολεῖα, τὰ ὁποῖα νομίζετε περιττά, ἐξυπηρετοῦν τὰς οἰκογενεῖας αἱ ὁποῖαι κατοικοῦν εἰς πολὺ μακρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ ἐνὸς κεντρικοῦ σχολείου. Καὶ ναὶ μὲν εἶναι πολυέξοδα, ἐν ἀναλογίᾳ τῶν μαθητῶν, ἀλλ' εἶναι εὐκολωτέρα ἢ μετὰδασις τῶν παιδιῶν μας εἰς αὐτά, ὅταν κατοικοῦν μακρὰν. Προκειμένου δὲ νὰ μὴ μεταβοῦν διόλου εἰς Ἑλληνικὸν σχολεῖον, εἶναι καλύτερα νὰ ὑπάρχουν συνοικιακὰ σχολεῖα καὶ ἃς εἶναι κάπως δαπανηρότερα.

Δ ε ὑ τ ε ρ ο ν. Συνιστᾶτε ὅπως τὸ Ἀνώτ. Ἐκπαιδ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προβῇ εἰς τὴν συγχώνευσιν αὐτῶν καὶ γίνῃ οἰκονομία εἰς ἐνοίκια κλπ.

Εἰς τοῦτο ἡ ἀπάντησις εἶναι ἡ ἀνωτέρω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχωνευθοῦν. Ἡ ἀνάγκη πρὸ παντὸς τὰ δημιουργεῖ τὰ σχολεῖα αὐτά. Ἄν συγχωνευθοῦν δὲν θὰ ἐξυπηρετηθοῦν αἱ οἰκογένειαι αἱ κατοικοῦσαι μακρὰν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὑπάρχουν καὶ μερικὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν πολὺ πλησίον ἄλλων καὶ τὰ ἐδημιουργήσαν αἱ φιλοδοξίαι, διχόνοιαι καὶ τὰ πείσματα μερικῶν· δὲν ἐξυπηρετοῦν δὲ κανένα ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὸ νὰ ἐξασθενήσουν τὸ Κοινοτικὸν σχολεῖον. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτὰ τὰ τέτοια σχολεῖα ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ φιλοδοξίας, διχονοίας καὶ πείσματα, τί εἶναι δυνατόν νὰ κάμῃ τὸ Ἀνώτ. Ἐκπαιδ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρκετοὶ Ἑλληνες νομίζουν ὅτι τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ κάνουν ὅ,τι θέλουν καὶ δὲν δέχονται τὴν ἐπέμβασιν οὐδεμιᾶς ἀρχῆς, ἐνθαρρυνόμενοι μάλιστα ἀπὸ καλοθελητάς, οἱ ὁποῖοι συμβουλεύουν τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς ὅλα μας, δηλαδὴ τὴν ἀναρχίαν;

Τ ρ ί τ ο ν: Λέγετε ὅτι ἡ καλὴ μόρφωσις, ἡ καλὴ διαγωγή, ἡ πίστις, ἡ εὐγένεια, τὸ καλῶς φέρεσθαι ἐξαρτῶνται πῶτον ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ κατόπιν ἀπὸ τὴν σχολικὴν ἐκπαίδευσιν.

Εἰς αὐτὸ πολὺ ὀρθῶς ἐκφορίζεσθε· ἀλλ' ἐδῶ ὑπάρχει υἷα μικρὰ ἀντίφασις σας πρὸς τὰ προηγούμενα. Ἀφοῦ παραδέξεσθε ὅτι ἡ σχολικὴ ἐκπαίδευσις συμπληροῖ τὴν ἀνατροφὴν, ποὺ δίνει ἡ μητέρα καὶ μάλιστα τὴν ἀναπληροῖ ὅταν ἡ μητέρα στερεῖται μορφώσεως, διατί εὐρίσκετε πολλὰ τὰ σχολεῖα μας καὶ χάριν οἰκονομίας λέγετε νὰ συγχωνευθοῦν; Χρειάζονται, λοιπόν, τὰ συνοικιακὰ σχολεῖα καὶ πολὺ μάλιστα. Δὲν πρέπει δὲ νὰ τὰ θέλωμεν ὅλα ἄνευ θυσιῶν. Μόνον πρέπει τὰ συνοικιακὰ αὐτὰ σχολεῖα νὰ ἰδούωνται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἰδρύσεώς των, ὅπως γίνεται καὶ διὰ τὰς Κοινότητας, καὶ νὰ μὴ φυτρώνουν ἐκεῖ ποὺ δὲν τὰ περιμένει κανεὶς, μονονυκτὶς ἀπὸ διχονοίας, φιλοδοξίας καὶ πείσματα.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ θρησκευτικὰ, αὐτὰ διδάσκονται εἰς τὰ ἀπογευματινὰ σχολεῖα καὶ τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα· μάθημα ὅμως οἰκοκυρικῆς τὸ ὁποῖον θέλετε νὰ διδάσκωνται κορίτσια κάτω τοῦ 25ον ἔτους, νομίζωμεν ὅτι δὲν εἶναι διόλου ἔργον τῶν κοινοτικῶν ἢ ἀπογευματινῶν μας σχολείων. Τοιοῦτο σχολεῖον δύναται νὰ ἰδρῶσῃ τὸ τμήμα τῆς Φιλοπρωτοῦ Ἀδελφότητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπενεμήθησαν τελευταίως παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀλβανίας Ζώγου εἰς μὲν τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα τὸν Οἰκουμένικόν Πατριάρχην ἡ Μ. Ταῖνία τοῦ Ἐθνικοῦ Παρασήμευ Besa, εἰς δὲ τοὺς Σεβ. Ἀγίους Συνοδικοὺς Χαλκηδόνας κ. Μάξιμον, Δέρκων κ. Ἰωακείμ, Προύσης κ. Πολύκαρπον, Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶν, Σάρδεων καὶ Πισιδείας κ. Γερμανόν, Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων κ. Γεννάδιον, Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Ἰάκωβον, Θεοδωρουπόλεως κ. Λεόντιον, Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντίνον, Χριστουπόλεως κ. Μελέτιον, Λαοδικείας κ. Λωρόθεον καὶ Αἴνου κ. Γερμανόν ἡ Μ. Ταῖνία τοῦ παρασήμευ Σκενδέρ Βέη, εἰς τὸν Πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλον κ. Ἀδαμάντιον, τὸν Ἀρχιεραρχαμπατά τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Γρηγόριον τὸ αὐτὸ Παράσημον τρίτης τάξεως, καὶ εἰς τὸν Διερχομένον τῶν Πατριαρχείων κ. Σπυρ. Κωνσταντινίδην τὸ ἴδιον παράσημον τάξεως δευτέρας.

Ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» σπεύδει νὰ υποβάλῃ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα καὶ τοὺς Σεβ. Ἀγίους Συνοδικοὺς συγκαταστήσει εὐλαβικὰ, νὰ συγχαρῇ δὲ ὁλοφύχως καὶ τοὺς λοιποὺς παροσχηματισθέντας.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου, ἡ Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκυρσε σνέδιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς περὶ ἰδρύσεως Προπαιδευτικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰστωπίας κ. Τιμόθεος μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις τῆς Ἑπαρχίας του ἐπισκεψάμενος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπὶ δύο ἑβδομάδας. Ἐπὶ τῇ ἀναγωγῇ του ἐξεκοσμήθη αὐτῷ διὰ σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ νομίματος ὁ ἔπαινος καὶ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀξιότιμον ποιμαντορικὴν αὐτοῦ δοᾶσιν. Ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής», γνωρίζων καλῶς τὰ προβλήματα τῶν Κοινοτήτων τῆς διασπορᾶς συγκαίρει θεομῶς τὸν Σεβ. Ἀγιον Αὐστραλίας, εὐχόμενος αὐτῷ τὰ βέλτιστα.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προέστη Δοξολογίας ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Ν. Ὑόρκης ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαβίας Πέτρου τοῦ Β'. ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Γενεθλίων αὐτοῦ.

Παρίσταντο ὁ Ἐξοχ. Γ. Πρόξενος τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Β. Στογιάνοβιτς μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Προξενίου καὶ πλῆθος ὁμονεῶν καὶ Γιουγκοσλάβων.

Ἐκτίθησαν ὁ Αἰδ. Πρωτόπαπας Μεθόδιος Κουρकुλιτς, ὁ Πανοσ. Ἀρχμ. Εἰρηναῖος Τσουρουνάκης καὶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρόξενον κατ' οἶκον καὶ συνεχάρη αὐτόν.

Τῇ 12ῃ ἰδίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοινότητος Ν. Bedford, Mass. Μεταβὰς ἀπ' ἐσπέρας προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ μετὰ τῶν Πανοσ. Ν. Χατζηβασιλείου Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος. Αἰδ. Π. Κουρνηοῦ ἐκ Φώλλ Ρίβερ, Μασσ. καὶ Αἰδ. Χο. Καβαλλιέρου, ἐκ New Port, R. I.

Τὰ Ἐγκαίνια καὶ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐτέλεσε μετὰ τῶν

δύο πρώτων καὶ τοῦ Ἱεροῦ Θ. Κοκκινάκη ἐν μέσῳ πυκνότητος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῶν πέριξ.

Τὰ προσφερόμενα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ποσὰ ἀνῆλθον εἰς 1,800 περίπου Δολλάρια.

Διὸ καὶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὸ κήρυγμά του ἐξῆρε τὸ ἔργον τῆς Κοινότητος καὶ τὰς θυσίας τῶν Χριστιανῶν τῆς, οἵτινες ἐν ἡμέραις οἰκονομικῆς κρίσεως ἴδρυσαν τόσῳ περικαλλὲς Ναόν.

Ἐκεῖθεν ὁ Σεβ. μετέβη τὴν Δευτέραν εἰς Φώλλ Ρίβερ, Μασσ., Πάμφρετ, Κοιν. καὶ τὸ ἐσπῆρας ἔφθασεν εἰς Χάρτφορντ Κοιν., πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἀνακαινιζόμενων αἰθουσῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ 18ῃ ἰδίου Σεπτεμβρίου μηνὸς ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κατήλθε, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Πανοσ. Πρωτοσυγγέλλου Ἀθην. Καβάδα, εἰς Washington, D. C. χάριν τῶν ἐοοτῶν τῆς 150τηρίδος τοῦ Συντάγματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ποσὶπαντήθη ὑπὸ τῆς Α. Ἐντιμότητος τοῦ κ. Νικολάου Λέλη, Συμβούλου τῆς Ἑλληνικῆς Προεσθείας, τῶν Ἱερατ. Προϊσταμένων καὶ τῶν Ἐντιμ. Δ. Συμβούλων τῶν ἐκεῖ Κοινοτήτων Ἀγίας Σοφίας καὶ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλων Χριστιανῶν.

Τὴν δ' ἐπομένην, Κυριακὴν, ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱε. οῷ Ναῷ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, συμβολοῦς ἔχων τὸν Πανοσ. Πρωτοσύγκελλον καὶ τὸν Αἰδ. Θωμᾶν Δανιήλ, Ἱερ. Προϊστάμενον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ εἰτα προέστη ἐκδικῆς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Συντάγματος Τελετῆς.

Παρίσταντο ἡ Α. Ε. ὁ Προεσθευτής, κ. Δ. Σισιλιάνος, ὁ Ἐντιμ. κ. Ν. Λέλης, Σύμβουλος τῆς Προεσθείας καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτῆς, ὁ Senator King, ὁ Congressman L. Bloom, Πρόεδρος τῆς Ἑπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Συντάγματος, ὁ κ. Β. Τσιμπιδης, Ὑπατος Πρόεδρος τῆς Ἀγέπας, ὁ κ. Κ. Οἰκονόμου, Ὑπατος Γραμματεὺς αὐτῆς, ὁ κ. Α. Κατσώνης πρῶτον Ὑπατος Πρόεδρος τῆς αὐτῆς Ὁργανώσεως, τὸ Ἐντιμ. Δ. Συμβούλιον τῆς Κοινότητος ταύτης μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον κ. Δ. Φλιάκαν, ἄλλοι ἐπίσημοι, Προεδροεῖα Σωματείων, οἱ μαθηταὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Σχολείου καὶ πυκνότερον εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα.

Εἰσπνευμένοι τοῦ κ. Νικολσον, δικηγόρου, ὡμίλησαν οἱ κ. κ. King, Bloom, Β. Τσιμπιδης καὶ ὁ Σεβασμιώτατος, ὅστις εἰς τὸ τέλος διένειμε πᾶσιν ἄνθη ἐκ τοῦ Τ. Σπουσοῦ.

Μετὰ μεσημβρίαν ἡ Α. Σεβασμιότης εἰσπνευμένη καὶ πάλιν τοῦ κ. Νικολσον ὡμίλησε ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ WOL ἁγγλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Συντάγματος τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀκολούθως ἐδέχθη τὸν Πανοσ. Αἰμ. Λαλούσην, Ἱερατικὸν Προϊστάμενον καὶ τὸ Ἐντιμ. Δ. Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Ἀγίας Σοφίας μετ' οὗ ἀπεφάσισεν, ὅπως λειτουργήσῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τὴν 21ην Νοεμβρίου, Κυριακὴν, τὸ Ἐντιμ. Δ. Συμβούλιον Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον αὐτοῦ Αἰδ. Θωμᾶν Δανιήλ, τὸ Ἑλλόγιμον Διδασκαλικὸν προσωπικὸν τῶν Κοινοτήτων τούτων καὶ ἄλλους ὁμογενεῖς.

Τὸ ἐσπέρας παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Προεσθείᾳ.

Τὴν ἐπομένην συνωμίλησε μετὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐν Ἑλλάδι Προεσθευτοῦ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Α. Μακβέη, ἐπεσκέφθη δὲ εἰς τὰ γραφεῖά του τὸν Ἐξοχ. Προεσθευτὴν τῆς Ἀλβανίας κ. Φαῖκ Κονίτσαν, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Σοφίας καὶ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀγέπας.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοῖς Ἑλληνοπαῖδας τῆς Ἀμερικῆς.—Ἐγκειμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαίδ. Συμβουλίου.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Γ. Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'.—Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν καλλιτέρων συστημάτων διδασκαλίας. Τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, συνταχθὲν ἐπίτηδες διὰ τοὺς Ἑλληνοπαῖδας τῆς Ἀμερικῆς. Ἀπλοῦν, εὐμέθοδον, εὐδίδακτον, πρακτικόν, πολυτελές. Τυπωμένον ἐπὶ ἐκτάκτως στερεοῦ εἰδικοῦ χάρτου. Μὲ 37 καλλιτεχνικὰ πολυχρώμους εἰκόνας ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Πολυτελῶς δεδεμένον μὲ πανί, τιμᾶται μόνον 50 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Ε. Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Β'.—Εἶναι τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωσματοάριον διὰ τὰ Ἑλληνοπαῖδα τῆς Ἀμερικῆς. Πραγματεύεται περὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τῆς ὥρας ποῦ ἐξυπνοῦν, μέχρις ἑσπέρας, στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ Σχολεῖο, στὴν Ἐκκλησίαν, στὰς ἑορτάς. Ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν αὐτῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάκειμενον, ὠραίαν εἰκόνα, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, θῆμα ἔχει καὶ ἓν καλὸν δίδωγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ καὶ παιδικὸν ποιημάτκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος. Τὸ βιβλίον, ἀποτελούμενον ἀπὸ 74 σελίδας, καλλιτεχνικῶς τυπωμένον ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου στερεωτάτου, μὲ 37 πολυχρώμους εἰκόνας καὶ πολυτελῶς δεδεμένον μὲ πανί, τιμᾶται 60 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ. Πολυζωΐδου. Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν.—Γλῶσσα ἀπλουστάτη, ὕψος ἐξόχως διηγηματικόν, στοιχεῖα μεγάλα, ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, διδάγματα, ἔθνικα ποιήματα, συγκεντρωμένοι ἐρωτήσεις. Κατάλληλος διὰ παιδιὰ τῆς Β' ἢ Γ' τάξεως. Νέα πολυτελὴς ἔκδοσις 1937, μὲ 60 ὠραίας εἰκόνας τιμᾶται πανόδετος μόνον 40¢.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Πολυζωΐδου. Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν. Γραμμένη διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ' τάξεως. Μὲ διηγηματικὸν ὕψος, γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην, μαθήματα μικρά, διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας, χάρτας, κλπ., διδάσκει τὴν Ἑλλ. Ἱστορίαν μὲ τρόπον ποῦ ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ εὐχαρίστως καὶ νὰ υπερηφανεύεται διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν του. Νέα πολυτελὴς ἔκδοσις μὲ 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Πανόδετος 50¢.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΩ ΒΙΒΛΙΑ εἰς ἓνα τόμον 75¢.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.—Γ. Πολυζωΐδου. Ὑπὸ τύπον διηγηματικώτατον καὶ εὐχάριστον, ὅλη ἡ ἔκ τῆς Παλ. Διαθήκης ὕλη, τὴν ὁποῖαν ὀρίζει καὶ τὸ Ἀνώτ. Ἐκπ. Συμβούλιον. Εὐληπτον, στοιχεῖα ἐκλεκτά, ποιήματα θρησκευτικά, ἐρωτήσεις, εἰκόνες, προσευχαί. Γ' ἔκδοσις, πολυτελῶς δεδεμένη τιμᾶται 50 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.—Πολυζωΐδου. Ὑπὸ τύπον τερπνόν, μὲ ὠραία θρησκευτικὰ ποιήματα, εἰκόνας, ἐξήγησιν ἀγνώστων λέξεων καὶ προσευχάς. Στοιχειοθέτησις ἀραιά, χάρτης πολυτελείας. Κομψῶς δεδεμένον τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.—Μὲ ἀπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1934, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάνγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ Ἱστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Δεδειμ. 50 σέντς.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικὰς, στοιχεῖα εὐανάνγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἐλκύει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 82 ἀπλούστατα μαθήματα. Ἐκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον τιμᾶται 60 σέντς.

D. C. DIVRY, INC., 240 West 23rd Street, NEW YORK

ΔΙΑ ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

Προτιμᾶτε πάντοτε τὸ Εἰδικὸν Κατάστημα

DORROS-ROMPARAS

313 EIGHTH AVENUE, NEW YORK

ΜΕΤΑΞΥ 25 ΚΑΙ 26 ΔΡΟΜΩΝ

—» Ε Π Ι Σ Η Σ «—

Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Μπομπονιέρες, Μαρτυρικά, Κανδήλια, Εἰκόνες Ἀγίων, Στεφανοθήκες, Λαμπάδες, Ἀθηναϊκὰ Περιοδικὰ, Ράδια, Φωνόγραφα καὶ Πλάκες, κλπ.

Κατάλογος ἀποστέλλεται δωρεάν. — Παραγγελφαὶ ἐκτελοῦνται δι' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.